

TÒA SOẠN & TRỊ SỰ:
 10515 Harwin Dr., Suite 100-120, Houston, Texas 77036
 (góc Harwin Dr @ Corporate Dr.)
 Tel: 713-777-4900 * 713-777-2012 * 713-777-8438 * 713-777-VIET
 Fax: 713-777-4848
 Website: thevietnampost.com * Email: info@thevietnampost.com

MY HOA

FOOD MARKET

* 13201 Bellaire Blvd * Houston, TX 77083 *
 Tel.: 281-498-6699 Fax: 281-498-8799



**Fresh & Live
 SEAFOOD**



*Hải Sản Tươi
 thay đổi hàng ngày*

LƯU Ý! LƯU Ý! FREE GIFTS!

Mua \$10 tặng 2 tấm vé số trúng Nồi Cơm Điện và số an ủi Thùng Mì



Thực phẩm Đông Nam Á đầy đủ các mặt hàng
ON SALE lại càng rẻ.

Chợ có Lò Chiên Cá Miến Phí.
 Cua, Cá và các loại Cá khác bơi trong hồ.
 Quày B.B.Q, Heo Quay, Vịt Quay, Xá Xiu, Phá Lấu.

ĐẶC BIỆT:

Tôm, Cua, Cá tươi đưa thẳng từ vựa vào chợ.
 Thịt Cá Hải Sản tươi thay đổi hàng ngày.
 Nên đi Chợ Mỹ Hoa, bảo đảm Thịt Cá tươi ngon.



Tuyển Dụng/Hiring

- ♦ Thu Ngân / Cashier
- ♦ Bán và Cắt Thịt Cho Quay Heo Quay / BBQ Cutter
- ♦ Người Cắt Thịt / Meat Cutter
- ♦ Người Chất Hàng / Stocker
- ♦ Người Bảo Trì / Maintenance or Handyman
- ♦ Nhập Dữ Liệu / Data Entry

Bán thời gian hoặc toàn thời gian / Part time or full time.
 Ưu tiên cho người biết tiếng Việt và tiếng Anh / Priority is given to Vietnamese and English bilingual

Áp dụng / Apply by:

Gọi / Call: **832-308-0166**

www.myhoafoodmarket.com/myhoa-career.php

Đến gặp trực tiếp chúng tôi tại siêu thị / come in person

HÀNG SALE! HÀNG SALE! ĐẠI HẠ GIÁ

MỖI TUẦN CÓ HƠN TRĂM MÓN HÀNG ON SALE.
 MUA NHIỀU TẶNG NHIỀU, CÀNG MUA CÀNG TẶNG.

Giờ mở cửa:

Mở cửa 7 ngày trong tuần

STORE HOURS: 8:30 am - 8:30 pm

Chợ Mỹ Hoa Kính mời

**WE ACCEPT ALL TYPES OF
 CREDIT CARDS AND FOODSTAMPS**

<h2>Cần Người</h2> <p>Help Wanted</p> <p>838-1759/2191</p> <p>CẦN NGƯỜI GIỮ TRẺ</p> <p>Cần tuyển cô chăm sóc dài hạn, chăm sóc một bé gái. Công việc có đóng thuế, cần biết tiếng Anh cơ bản. Bé gái có bếp và nhà vệ sinh riêng. Có chỗ ở cho cô chăm sóc.</p> <p>Xin liên lạc: 832-339-7227</p>	<p>846-2195/1763</p> <p>CẦN NGƯỜI</p> <p>Cần một phụ nữ, chững chạc, giúp cụ bà trông coi cụ ông lớn tuổi vào ban đêm ở khu Sugar Land. Có phòng riêng ở lại, nghỉ ngày Chúa Nhật, Lương tháng \$1,800..</p> <p>Xin gọi hoặc text số: 281-330-0565</p>	<p>857-2197/1765</p> <p>CHO SHARE PHÒNG</p> <p>Nhà khu Eldridge góc Bellaire, dư 1 phòng cho thuê, giá \$450, nhà sạch sẽ. Gần chợ Mỹ Hoa.</p> <p>Xin vui lòng liên lạc: 832-288-1086 281-892-9237 (hoặc để lại tin nhắn)</p>	<p>859-2197/1765</p> <p>CHO SHARE PHÒNG</p> <p>Phòng cho thuê sạch sẽ và yên tĩnh, có giường nệm và phòng tắm riêng \$400/tháng, gần đường Beechnuch và Hwy6, zip code 77083.</p> <p>Xin vui lòng liên lạc gọi hoặc tex Hương: 713-927-0900</p>
<p>833-2190/1758</p> <p>CẦN NGƯỜI</p> <p>Nhà khu Synott and W. Belford cần 1 cô từ 40-60 tuổi giúp chăm cụ bà bị stroke. Bao ăn ở và lương tháng. Giá cả thương lượng tùy theo kinh nghiệm.</p> <p>Xin liên lạc: 832-245-7568</p>	<p>844-2194/1762</p> <p>CẦN NGƯỜI</p> <p>Tiệm sửa quần áo cần thợ biết sửa đồ, có kinh nghiệm. Biết chút tiếng Anh, lương cao. Khu Galleria, 610 & Richmond.</p> <p>Xin liên lạc Cô Kim: 281-236-8880</p>	<p>860-2198/1765</p> <p>PHÒNG CHO THUÊ</p> <p>Nhà khu Southwest có 2 phòng cho share. 1 phòng rộng rãi \$450, 1 phòng nhỏ \$350. Ưu tiên độc thân, không hút thuốc.</p> <p>Xin liên lạc An: 832-964-6168 (Xin để lại lời nhắn hoặc text, sẽ gọi lại)</p>	<p>827-2190/1758</p> <p>CHO SHARE PHÒNG</p> <p>Nhà ở Hwy6 Bellaire, gần chợ HEB, Fiesta, Mỹ Hoa có dư phòng cho share, bao điện nước, giặt sấy, Internet, phòng có sẵn giường. Khu an ninh, Parking rộng rãi.</p> <p>Xin liên lạc Hoa: 346-764-3578</p>
<p>831-2189/1757</p> <p>CẦN NGƯỜI GIỮ TRẺ</p> <p>Cần người giữ trẻ, nhà gần Downtown, cần tìm một cô tuổi 40-60, và có kinh nghiệm nuôi em bé. Ở lại nhà (có phòng và Bathroom riêng). Không nấu ăn, bao ăn ở, lương \$3,000/tháng.</p> <p>Xin liên lạc: 281-854-7760 713-296-0268 (không bắt máy xin nhắn tin)</p>	<h2>Cho Thuê Phòng</h2> <p>Room For Share</p> <p>857-2197/1765</p> <p>CHO SHARE PHÒNG</p> <p>Còn một phòng cho thuê \$500/1 tháng. Có nhà tắm riêng, nấu ăn, Free Wifi giặt, sấy, camera an ninh. Nhà ít người, gọn, sạch, sau lưng Lee Sandwich.</p> <p>Xin nhắn tin để biết thêm: 771-219-7777</p>	<p>860-2198/1765</p> <p>CHO SHARE PHÒNG</p> <p>Nhà mới có phòng Master Bedroom cho share giá \$600/tháng. Rất tốt cho học sinh, gần trường, chợ Hong Kong, Mỹ Hoa, HEB. Bao điện, Internet, giặt sấy. Không ở chung với chủ. Góc Bellaire – Eldridge.</p> <p>Xin liên lạc Mạnh: 972-854-8191</p>	<h2>Rao Vặt</h2> <p>762-2215/1783</p> <p>NHẬN GIỮ TRẺ</p> <p>Nhận giữ trẻ mọi lứa tuổi. Nhà gần Fm1464 & Beechnut Richmond. Nhà rộng có phòng cho trẻ. Hai người trông nom, có License coi trẻ.</p> <p>Xin vui lòng liên lạc: Đào: 713-408-2639 Quý: 713-392-4280</p>

Lời Nguyện

Lạy Chúa, Lạy Cha Ngài Là Bậc Thánh.



Ở cạnh đấng Chúa Cứu Thế đầy quyền năng... Nay con cần khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay...

Đọc lời nguyện này 9 ngày, mỗi ngày 9 lần thì cần gì được nấy.

Được việc hứa in lời nguyện này.

H.L.P

Lời Nguyện

Lạy Chúa, Lạy Cha Ngài Là Bậc Thánh.



Ở cạnh đấng Chúa Cứu Thế đầy quyền năng... Nay con cần khẩn Cha giúp con vượt qua khó khăn cấp thiết hiện nay...

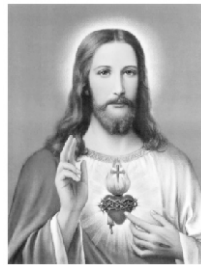
Đọc lời nguyện này 9 ngày, mỗi ngày 9 lần thì cần gì được nấy.

Được việc hứa in lời nguyện này.

QH

Lời Nguyện

In God We Trust



Kính lạy Cha,
Lạy Cha chúng con ở trên trời, chúng con nguyện danh Cha cả sáng, nước Cha trị đến ý Cha thể hiện dưới đất cũng như trên trời.
Xin Cha cho chúng con hôm nay lương thực hằng ngày, và tha nợ chúng con, như chúng con cũng tha kẻ có nợ chúng con. Xin chớ để chúng con sa chước cám dỗ, nhưng cứu chúng con khỏi mọi sự dữ.
Amen.

QH

<p>Thương Mại</p> <p>The Vietnam Post</p>	<p>Thương Mại</p> <p>Rao Vặt Hằng Ngày</p> <p>Thương Mại</p> <p>RAO VẶT CUỐI TUẦN</p>	
<p>* Quảng cáo Rao Vặt Cấp Tốc \$75- viết lời rao không quá 35 chữ cho các mục: (CẦN THỢ NAILS, CẦN NGƯỜI, GIỮ TRẺ, SHARE PHÒNG, BÁN 1 CHIẾC XE v.v...) hoặc Business Classified (BÁN 1 CỬA TIỆM, 1 CÁI NHÀ v.v...) giá từ \$140 trở lên (tùy theo size lớn, nhỏ) được đánh máy, Layout 1 lần và được đăng liên tiếp 10 tuần lễ - 2 tháng rưỡi - tổng cộng (60 số báo).</p> <p>* Rao Vặt Cấp Tốc, (Business Classified - KHÔNG GIỚI HẠN SỐ CHỮ) được nhận đăng khoán 10 tuần lễ - 2 tháng rưỡi (60 số báo); * Rao Vặt của Quý vị ĐÃ ĐĂNG BÁO (dù chỉ đăng 1 kỳ báo) - NẾU QUÝ VỊ MUỐN NGỪNG ĐĂNG - chúng tôi sẽ ngưng đăng và xem như rao vặt của Quý vị đã có kết quả.</p> <p>* Rao Vặt Cấp Tốc, Business Classified ĐÃ ĐĂNG BÁO không có vấn đề TRẢ TIỀN LẠI.</p>		
<h2>KHÔNG NHẬN SỬA ĐỔI CHI TIẾT HOẶC SỐ ĐIỆN THOẠI</h2>		

846-2195/1763

NEW! Cần Người
NEW! NEW! NEW!

Cần một phụ nữ, chững chạc, giúp cụ bà trông coi cụ ông lớn tuổi vào ban đêm ở khu Sugar Land. Có phòng riêng ở lại, nghỉ ngày Chủ nhật. Lương \$1,800.

Xin gọi hoặc text số: 281-330-0565

836-2190/1759

NEW! Bán Tiệm Nails
KINGWOOD

Cần sang tiệm Nails - KINGWOOD. Giá sang: \$60,000. Diện tích: 1,100 sq.ft. Tiệm gồm: 4 bàn nails, 4 ghế pedicures, 2 ghế gội đầu dưỡng sinh, 1 phòng wax riêng. Máy giặt & máy sấy đầy đủ.
Lease: còn hơn 4 năm, rent: \$2,080/tháng + NNN. Khu vực: Kingwood - Khu Mỹ Trắng, an ninh tốt.

Xin liên lạc:
KEYLEE: 832-474-4666 * KAYSE: 281-661-9753

852-2196/1765

NEW! Bán Tiệm Chiên Xào
VÙNG SOUTHWEST

Bán tiệm chiên Cá, Gà và Món Xào. Đây là cơ hội cho những ai muốn kinh doanh. Tiệm đã hoạt động hơn 12 năm. Cần sang nhượng lại vì không ai trong coi.
Giá cả thương lượng, \$50k.

Xin liên lạc: 281-728-3838

842-2193/1761

NEW! Cần Thợ Nails
ALICE, TEXAS

Cần thợ nails Alice Texas. Cần 2 thợ Full Time biết làm bột càng tốt. Lương rất ổn định \$1,200 đến \$1,600 là bình thường, tip rất cao. Ưu tiên cho nữ.

Xin vui lòng liên lạc Liễu: 361-389-3611

NEW! COWAY
NEW! NEW! NEW!

For Coway sales and product inquiries, please contact:

Sonia Kim: 281-773-8266

COWAY RT Representative Recruitment: 972-466-0997

824-2187/1755

NEW! Cần Thợ Nails & Massage
HIGHWAY 6 & WESTHEIMER

Cần gấp thợ nữ trẻ làm tóc nails, massage. Location on Highway 6 and Westheimer. Tiệm mở cửa Monday to Saturday từ 10:00AM tới 07:00PM. Nhân viên luôn nhận lương và tip cao.

Xin liên lạc:
832-893-3938 * 832-379-8899

848-2196/1763

NEW! Cho Share Phòng
BEECHNUT - HWY 6

Nhà ở Beechnut - Hwy 6. Gần chợ HEB, Kroger và Mỹ Hoa. Có dư 2 phòng cho share, giá \$450-\$500/phòng. Bao điện nước giặt sấy, internet. Khu an ninh.

Xin vui lòng liên lạc: 832-581-0384

847-2195/1703

NEW! Townhouse Cho Mướn
BEECHNUT & WILDCREST

Townhouse cho mướn, 3 phòng ngủ, 2 phòng tắm rửa. Ở đường Beechnut và Wildcrest. Cho mướn giá \$1,400/tháng, bao nước.

Xin vui lòng liên lạc Lành: 832-640-5575

955-Long Term

NEW! Tuyển Nhân Viên
CHỢ MỸ HOA

Tuyển Dụng / Hiring

- ◆ Thu Ngân / Cashier
- ◆ Bán và Cắt Thịt Cho Quầy Heo Quay / BBQ Cutter
- ◆ Người Cắt Thịt / Meat Cutter
- ◆ Người Chất Hàng / Stocker
- ◆ Người Bảo Trì / Maintenance or Handyman
- ◆ Nhập Dữ Liệu / Data Entry

Bán thời gian hoặc toàn thời gian / Part time or full time.
Ưu tiên cho người biết tiếng Việt và tiếng Anh / Priority is given to Vietnamese and English bilingual

Áp dụng / Apply by:

Gọi / Call: 832-308-0166

www.myhoafoodmarket.com/myhoa-career.php
Đến gặp trực tiếp chúng tôi tại siêu thị / come in person

835-2206/1774

NEW! Bán Tiệm Sửa Xe
NORTHWEST HOUSTON

Cần bán tiệm sửa xe và body shop, vùng North, very good location. Tiệm đang hoạt động tốt trên 25 năm. Lý do bán vì chủ lớn tuổi, cần retirement. Giá cả thương lượng.

Xin vui lòng liên lạc:
346-460-9088 * 832-794-6446

832-2190/1758

NEW! Tiệm Rượu Cần Bán
BELTWAY 8 - 288 (15' FROM BELLAIRE)

Đây là cơ hội cho những ai muốn kinh doanh tiệm rượu. Tiệm đóng cửa Chủ Nhật, dành thời gian với gia đình. Sale \$40k and up. \$65k + Inventory 200K. Rent \$5k/tháng.

Xin liên lạc anh Minh: 713-806-6114

836-2190/1759

NEW! Bán Tiệm Nails
GẦN BELLAIRE, HOUSTON

Cần bán tiệm Nails trong Mall Shop Town, gần Bellaire. Tiệm có 5 thợ, rent \$3,087 included Electric-Water.
Giá bán \$50,000. Có thể thương lượng.

Vui lòng liên lạc Liên: 281-876-7788

830-2188/1756

NEW! Cần Thợ Máy Lạnh
NEW! NEW! NEW!

Cần thợ máy lạnh, biết sửa Cooler và Freezer. Thợ phụ \$150, thợ chánh tùy theo kinh nghiệm.

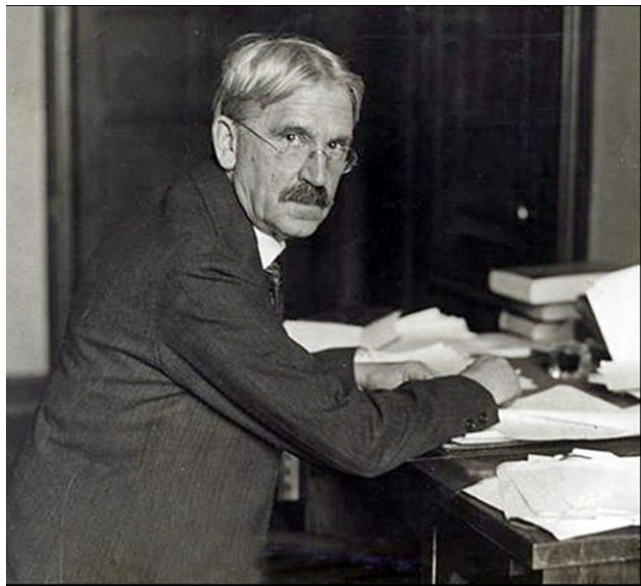
Xin liên lạc ông Kha:
281-235-5757 * 281-484-2526



SƯ TÂM & TÌM HIỂU

John Dewey - nhà triết học khai sinh ra giáo dục thực nghiệm

John Dewey (20/10/1859-1/6/1952), triết gia, nhà tâm lý học, nhà giáo dục người Mỹ. Ra đời tại Burlington, Vermont. Dewey lấy bằng tiến sĩ của đại học Hopkins năm 1884.



Nhà cải cách giáo dục John Dewey

Sự nghiệp và ảnh hưởng trong lĩnh vực giáo dục của Dewey bắt đầu tại đại học Michigan, nơi ông giảng dạy từ năm 1884 đến 1888.

Năm 1888 – 1889, Dewey giảng dạy tại đại học Minnesota, rồi quay về lại đại học Michigan từ 1889 đến 1894. Ông tiếp tục sự nghiệp tại đại học Chicago 1894 đến 1904 và tại đại học Columbia từ 1904 cho đến khi về hưu với tư cách giáo sư danh dự năm 1931.

Ban đầu, ông là một người theo triết học Hegel nhưng sớm chuyển sang chủ nghĩa thực dụng.

Phù hợp với các lý thuyết thực dụng, ông thường có quan hệ tới một loạt những hoạt động thực tiễn, chẳng hạn với các nhóm khoa học, các nhóm chính trị và tham gia vào việc thành lập các nhà trường kiểu mới.

Ông thường tìm cách truyền bá ý tưởng của mình tới một cử tọa rộng lớn hơn và đã viết hàng loạt bài báo và nhiều cuốn sách đặc sắc.

Sự quan tâm đến giáo dục của Dewey bắt đầu vào những năm ông giảng dạy tại Michigan.

Ông nhận thấy hầu hết các trường học đều đi theo những đường hướng cũ kỹ và không biết điều chỉnh theo những khám phá mới nhất của tâm lý học trẻ em và theo những nhu cầu của một trật tự xã hội dân chủ đang thay đổi.

Việc tìm kiếm một triết lý giáo dục để có thể sửa chữa những khiếm khuyết ấy trở thành mối bận tâm chính đối với Dewey và là một chiều kích mới thêm vào tư duy của ông.

Khi cuốn Lịch sử triết học Tây phương của Bertrand Russell được xuất bản vào năm 1946, chỉ có một triết gia còn sống được dành cho một

chương, đó là John Dewey.

Lượng sách ông viết ra quá lớn đến nỗi việc chọn lựa trở nên khó khăn.

Tuy nhiên có thể cuốn biểu hiện tập trung nhất những ý tưởng trung tâm của ông là Logic học: Lý thuyết thẩm tra (1938), cuốn sách được nhiều người ưa chuộng nhất của ông là Tái xây dựng trong triết học (1920), và cuốn gây ảnh hưởng nhất của ông là Học đường và xã hội (1899).

- Triết lý giáo dục

Có thể thấy trong tác phẩm Dân chủ và giáo dục (1916), Dewey muốn ngay lập tức tổng hợp, chỉ trích và triển khai các triết thuyết giáo dục dân chủ và dân chủ nguyên thủy của Rousseau và Plato.

Ông nhận thấy triết học Rousseau quá chú trọng đến cá nhân và triết học Plato quá chú trọng xã hội trong đó cá nhân sinh hoạt.

Theo Dewey, có thể nói sự phân biệt này là giả mạo; giống như Vygotsky, ông quan niệm trí tuệ và sự hình thành của nó là một tiến trình chung.

Vì thế cá nhân chỉ là một khái niệm có ý nghĩa khi được xem như một phần không thể tách rời của xã hội của anh ta, và xã hội không có ý nghĩa gì ngoài sự hiện thực hóa của nó trong cuộc sống của các thành viên.

Tuy nhiên, sau này Dewey thừa nhận tầm quan trọng của kinh nghiệm chủ quan của con người cá thể trong việc giới thiệu những ý tưởng mới lạ.

Đối với Dewey, điều quan trọng sống còn là giáo dục không phải là truyền dạy những sự kiện đã chết, mà là những kỹ năng và kiến thức mà sinh viên tiếp nhận được hòa trộn hoàn toàn vào đời sống của họ với tư cách một công dân và một con người.

Tại Trường Sư phạm Thực hành do Dewey và Alice vợ ông quản lý, trẻ em được học nhiều về hóa học, vật lý và sinh vật học cơ bản bằng cách xem xét những tiến trình tự nhiên xảy ra trong khi nấu bữa điểm tâm – một hoạt động mà bọn trẻ tiến hành trong lớp học của chúng. Yếu tố thực hành này – học bằng cách làm – bắt nguồn từ sự tán thành trường phái triết học thực dụng.

Những ý tưởng của ông chưa được nhiều người biết, chưa bao giờ hòa nhập sâu rộng vào sự thực hành của các trường công của Mỹ.

Nền giáo dục tiên bộ (vừa được Dewey tán thành, vừa ở trong những hình thái thường tình và lạc hậu hơn bị Dewey chỉ trích), chủ yếu bị loại bỏ trong Chiến tranh lạnh, khi sự quan tâm mạnh hơn trong giáo dục đang tạo ra và duy trì một tầng lớp ưu tuyển về khoa học và công nghệ cho những mục đích quân sự.

Tuy nhiên, trong giai đoạn hậu Chiến tranh lạnh, nền giáo dục tiên bộ đã trở lại trong nhiều nhóm cải cách học đường và lý thuyết giáo dục với tư cách một lĩnh vực tìm kiếm triển vọng.

- Dewey và nền giáo dục tiên bộ

Ý tưởng cơ bản nhất của Dewey về giáo dục là cần phải chú trọng hơn nữa việc mở rộng trí thức và phát triển những kỹ năng giải quyết vấn đề

và tư duy phê phán, thay vì chỉ tập trung cho việc học thuộc lòng.

Mặc dù các lý thuyết giáo dục của Dewey nhận được sự hưởng ứng rộng rãi lúc ông đang còn sống và sau khi ông qua đời, nhưng quá trình thực hiện của chúng cũng gặp rất nhiều trở ngại.

Các trước tác của Dewey có thể khó đọc và khuynh hướng sử dụng những từ ngữ cổ điển diễn đạt những lý giải mới cực kỳ phức tạp về chúng khiến ông rất hay bị hiểu lầm.

Vì thế, mặc dù ông vẫn là một trong những trí thức bình dân vĩ đại của nước Mỹ, giới bình dân hoàn toàn không theo kịp đường hướng tư tưởng của ông, ngay cả khi tưởng là theo kịp.

Nhiều người hăng hái tán thành những gì họ nghĩ là giáo huấn của Dewey, nhưng kỳ thực không phải như thế. Thịnh thoảng, Dewey tìm cách hiệu chỉnh kiểu hăng hái lầm lạc này, nhưng rất ít thành công.

Đồng thời, những lý thuyết giáo dục tiên tiến khác, thường chịu ảnh hưởng của Dewey nhưng không trực tiếp xuất phát từ ông, cũng trở nên ngày càng phổ biến và nền giáo dục tiên bộ ngày càng bao hàm nhiều lý thuyết và thực hành tương phản nhau, như sử gia Herbert Kliebard ghi nhận.

Mọi người thường nghĩ rằng, nền giáo dục tiên bộ “không khả thi” dù cái nhìn này có được biện minh hay không còn tùy thuộc vào định nghĩa của họ về “tiên bộ” và “không khả thi”.

Nhiều phiên bản của những nền giáo dục tiên bộ thành công trong việc chuyển bối cảnh giáo dục; đâu đâu cũng vang lên những lời khuyên bảo, dạy dỗ là nhờ giai đoạn tiên bộ này.

Tuy nhiên, những phiên bản cực đoan về thuyết tiên bộ giáo dục hầu như không được thử nghiệm, thường lộn xộn và chỉ tồn tại một thời gian ngắn.

- Chủ nghĩa thực dụng của Dewey

Dewey là nhà thực dụng thế hệ thứ hai, sau Charles Sanders Peirce và William James. Ông gần như không chủ trương đa nguyên hay tương đối luận như William James.

Ông cho rằng, giá trị là một hoạt động không phải của ý muốn bất thường cũng không phải thuần túy của cấu trúc xã hội, mà là một phẩm tính vốn có trong các biến cố:

“Bản thân tự nhiên là nuôi tiếc và cảm động, là hỗn loạn và đam mê” (Kinh nghiệm và tự nhiên).

Khác với James ông còn cho rằng sự thực nghiệm (về mặt xã hội, công nghệ, triết học) có thể được sử dụng như người phán xét chân lý khó lay chuyển.

Ví dụ, James cảm thấy rằng đối với nhiều người thiếu “niềm tin lớn” vào các ý niệm tôn giáo, cuộc sống của họ nông cạn và chẳng thú vị gì, và rằng, mặc dù không một niềm tin tôn giáo nào có thể tự chứng minh là niềm tin đúng đắn, tất cả chúng ta đều phải chịu trách nhiệm về bước nhảy tín ngưỡng và mạo hiểm vào thuyết hữu thần, thuyết vô thần, nhất nguyên luận...



Dewey, trái lại, mặc dù coi trọng vai trò của các thiết chế và sự hành trì tôn giáo trong đời sống con người, vẫn phản bác niềm tin dưới bất kỳ lý tưởng tinh tại nào, như một Thượng Đế thần linh.

Đối với Dewey, Thượng Đế là phương pháp của trí thông minh trong đời sống con người: tức là khoa học truy tìm triệt để.

Về sự tái xuất của triết lý tiên bộ về giáo dục, những đóng góp của Dewey cho triết học (suy cho cùng, ông là triết gia chuyên nghiệp nhiều hơn là nhà tư tưởng về giáo dục), cũng tái xuất hiện bằng sự đánh giá lại chủ nghĩa thực dụng thời hậu Chiến tranh lạnh của các nhà tư tưởng như W. V. Quine và Richard Rorty.

Vì thế giới quan và tri thức hướng về tiến trình mang nặng tính xã hội của ông mà đôi khi ông được coi là sẵn sàng chọn lựa giữa phương pháp tư tưởng hiện đại và hậu hiện đại.

Gần đây, những người ủng hộ mạnh mẽ Dewey (như Rorty) không phải lúc nào cũng trung thành với cái nhìn ban đầu của Dewey, nhưng bản thân điều này cũng hoàn toàn phù hợp với cách nhìn nhận của các triết gia khác và theo Dewey với triết học của riêng ông, những học thuyết của quá khứ phải được tái cấu trúc để hữu ích trong thời hiện đại.

- Triết học của Dewey

Dewey rời Michigan để trở thành giáo sư triết học và chủ nhiệm phân khoa triết học, tâm lý học và giáo dục học tại đại học Chicago.

Những thành tựu của Dewey ở đây đem đến cho ông danh tiếng quốc tế. Ảnh hưởng ngày càng tăng của sinh học và tâm lý học tiến hóa lên tư duy của ông khiến ông từ bỏ triết học Hegel – triết học xem ý tưởng phần nào đó phản chiếu trật tự hợp lý của vũ trụ.

Thay vào đó, ông tiếp nhận thuyết công cụ về tri thức - thuyết coi các ý tưởng như những công cụ hay dụng cụ trong việc giải quyết các vấn đề trong thời gian tự nhiên.

Tự nhiên, như được khám phá trong thực nghiệm khoa học và kinh nghiệm thông thường, là thực tại tối hậu và con người là sản phẩm của tự nhiên tìm thấy ý nghĩa và cứu cánh của nó trong cuộc sống ở đây và bây giờ.

Từ những lý thuyết này, ông và các đồng nghiệp trong phân khoa triết tiên hành các chương trình nghiên cứu và một trường phái triết học riêng biệt đã đi vào hoạt động.

Năm 1903, William James nồng nhiệt chào mừng sự kiện này khi ông được đọc tập khảo luận của Dewey và các trợ giảng của Dewey.

Các khảo cứu trong lý thuyết logic, bằng lời tuyên bố “một trường phái triết học mới – trường phái Chicago – đã chính thức ra đời”.

Định hướng triết học của Dewey được coi là một hình thức chủ nghĩa thực dụng, mặc dù bản thân Dewey dường như thích thuật ngữ “Chủ nghĩa công cụ” hoặc “chủ nghĩa thực nghiệm” hơn.

Tác phẩm Những nguyên lý của tâm lý học của William James đã sớm buộc Dewey phải suy nghĩ lại về logic học bằng cách hướng ông đến với

chức năng thực hành của các ý tưởng và khái niệm.

Nhưng Dewey và trường phái Chicago của các nhà thực dụng còn đi xa hơn William James ở chỗ, họ coi các ý tưởng như những dụng cụ để biến sự băn khoăn vì những vấn đề thành sự thỏa mãn vì tìm ra biện pháp hay làm sáng tỏ vấn đề.

Phương thức tìm kiếm ưa thích của Dewey là nghiên cứu khoa học; ông nghĩ những phương pháp thực nghiệm của khoa học hiện đại tiếp cận tốt nhất với những vấn đề xã hội, đạo đức, hay khoa học.

Ông bác bỏ ý tưởng về một quy luật đạo đức bất biến xuất phát từ sự chú tâm đến yếu tính con người, bởi vì một phương pháp triết lý truyền thống như vậy phủ định triển vọng tiềm tàng của những phương pháp thực nghiệm và khoa học mới mẻ hơn.

Dewey triển khai từ những quan niệm này một cơ sở triết học cho dân chủ và tự do. Ông quan niệm, dân chủ không chỉ là một hình thái chính quyền, mà đúng hơn là một phương thức liên kết đem tới cho các thành viên trong xã hội cơ hội thực nghiệm và tăng tiến cá nhân tối đa.

Theo Dewey, xã hội lý tưởng là một xã hội cung ứng những điều kiện để mở rộng không ngừng kinh nghiệm của mọi thành viên của nó.

Những đóng góp của Dewey cho tâm lý học cũng rất xứng đáng. Nhiều bài viết của ông đến nay vẫn được coi là kinh điển trong văn chương tâm lý học và bảo đảm cho ông một vị trí trong lịch sử của ngành tâm lý học.

Quan trọng nhất là khảo luận Khái niệm hình cung phản xạ trong tâm lý học, thường được ghi nhận như là khởi đầu của ngành tâm lý học chức năng.

Hoạt động của Dewey trong triết học và tâm lý học, tập trung phần lớn vào mối quan tâm chính của ông, cải cách giáo dục.

Trong khi diễn giải những tiêu chí và mục tiêu giáo dục, ông dựa chủ yếu vào những hiểu biết sâu sắc về học tập do tâm lý học hiện đại đề nghị áp dụng cho trẻ em.

Ông xem tư duy và học tập là tiến trình tìm kiếm bắt đầu từ sự hoài nghi hay bất xác và được kích lệ bởi khát vọng muốn giải quyết những va chạm trong thực tế hay để giảm bớt băn khoăn, căng thẳng.

Các trước tác của Dewey, đáng chú ý là Học đường và xã hội (1899) và Trẻ em và chương trình học (1902) trình bày và biện hộ cho những cái sẽ vẫn còn là những nguyên lý chủ yếu của triết lý giáo dục do ông khởi phát.

Theo những nguyên lý này, tiến trình giáo dục phải bắt đầu bằng và xây dựng trên những lợi ích của trẻ em rằng:

Nó phải cung cấp cơ hội cho sự tương tác về tư duy và hành vi thực tiễn trong lớp học của trẻ em; rằng, thầy giáo phải là người hướng dẫn và người cộng tác với học sinh, thay vì là người độc công thường xuyên đưa ra một đồng bài học và bài đọc thuộc lòng có sẵn; và rằng, mục tiêu của trường học là sự trưởng thành của trẻ em trên mọi phương

diện.

Một trong những kết quả của những nỗ lực hành chính của Dewey là sự hình thành phân khoa giáo dục học độc lập của Trường Sư phạm Thực hành thuộc Đại học Chicago, nơi các lý thuyết là thực nghiệm giáo dục do tâm lý và triết học đề xuất có thể được thử thách.

Trường Sư phạm Thực hành thu hút sự chú ý rộng rãi và nâng cao danh tiếng cho đại học Chicago như một trung tâm đầu tiên của tư tưởng giáo dục tiên bộ. Dewey làm hiệu trưởng trường này từ năm 1896 đến năm 1904.

Những ý tưởng và đề xuất của Dewey tác động mạnh mẽ đến lý thuyết và thực hành giáo dục ở Hoa Kỳ.

Mọi khía cạnh trong những quan điểm của ông đều được “phong trào tiên bộ” trong ngành giáo dục hưởng ứng, theo đó nhà trường lấy học sinh làm trung tâm thay vì lấy môn học làm trung tâm; giáo dục thông qua hoạt động thay vì thông qua tri thức giáo khoa (formal learning); phòng thí nghiệm, hội thảo, hay giáo dục hướng nghiệp (occupational education) thay vì thông thạo các môn học truyền thống.

Nhưng mặc dù niềm tin của Dewey vào giáo dục tiên bộ không bao giờ dao động, ông cũng đi đến chỗ nhận thức rằng, nhiệt tâm của các môn đệ ông đã đưa một số sai lầm và thái quá vào chủ trương giáo dục tiên bộ.

Thật vậy, trong Kinh nghiệm và giáo dục (1938), ông chỉ trích gay gắt những nhà giáo dục chỉ tìm cách lôi cuốn và làm vui lòng học sinh, coi thường tư tưởng phổ quát, ủng hộ hoạt động đơn thuần của học sinh, băng lòng với việc dạy nghề đơn thuần.

Trong hai thập kỷ cuối cùng của đời mình, triết học giáo dục của Dewey là mục tiêu công kích của nhiều người.

Những thực nghiệm giáo dục tiên bộ bị lên án vì làm sụp đổ một hệ thống học đường Hoa Kỳ (nơi dạy học sinh đầy đủ về các môn học khai phóng), và vì sự thờ ơ của học sinh với cách môn cơ bản như toán học và khoa học.

Hơn nữa, các nhà phê bình còn đổ lỗi cho Dewey và những tư tưởng tiên bộ của ông vì điều mà họ cho là không coi trọng vấn đề kỷ luật trong học đường.

- Những tác phẩm chính

Psychology (1887; Tâm lý học)

The School and Society (1899; Học đường và xã hội)

Democracy and Education (1916; Dân chủ và giáo dục)

Reconstruction in Philosophy (1920; Tái xây dựng trong triết học)

Human Nature and Conduct (1922; Nhân tính và hạnh kiểm)

The Quest for Certainty (1922; Tìm kiếm sự chắc chắn)

Logic: The Theory of Inquiry (1938; Logic học: Lý thuyết thẩm tra). ■

PHÂN ƯU

Vô cùng xúc động nhận tin Cụ Ông: **ÁT TÂN SUN**.

Sinh tại TeoChew, China.

Đã mệnh chung vào ngày, 13 tháng 1 năm 2026 tại Houston, Texas, Hoa Kỳ.

Hưởng thọ 99 tuổi.

Chúng tôi xin thành kính phân ưu cùng bà quả phụ TRIỆU MUỐI và toàn thể tang quyến.

Chúng tôi thành tâm cầu nguyện cho hương linh Cụ Ông **ÁT TÂN SUN** sớm vãng sanh về cõi Phật.

Kimberly và Dr. John Yang

Và toàn thể nhân viên:

+ THƯƠNG MẠI VIỆT NAM

+ VIỆT NAM POST

+ THƯƠNG MẠI CUỐI TUẦN

+ Blue Star Printing

THÀNH KÍNH PHÂN ƯU

6 dưỡng chất giúp xương phụ nữ tuổi 30 chắc khỏe

Chế độ ăn giàu canxi, sắt, omega-3, vitamin, khoáng chất giúp phụ nữ tăng cường sức khỏe xương, miễn dịch khỏe mạnh.

Khi phụ nữ bước sang tuổi 30, cơ thể trải qua những thay đổi tự nhiên, ảnh hưởng đến quá trình trao đổi chất, mức năng lượng, sức khỏe tổng thể. Nhu cầu dinh dưỡng cần được điều chỉnh do dao động nội tiết tố, gánh nặng công việc và gia đình. Ưu tiên bổ sung vitamin, khoáng chất thiết yếu giúp duy trì mức năng lượng, hỗ trợ sức khỏe xương.

Canxi

Phụ nữ tuổi 30 vẫn đang trong quá trình xây dựng, duy trì khối lượng xương đỉnh, do đó bổ sung canxi không đủ làm tăng nguy cơ loãng xương về sau. Canxi hỗ trợ chức năng thần kinh, cơ cơ. Phụ nữ từ 19 đến 50 tuổi cần 700 mg canxi mỗi ngày, người trên 50 tuổi nên cung cấp khoảng 1.200 mg canxi. Sữa, rau lá xanh, đậu phụ giàu canxi.

Vitamin D

Vitamin D giúp cơ thể hấp thụ canxi, phosphor, hỗ trợ sức khỏe xương, tăng cường chức năng miễn dịch, giảm nguy cơ nhiễm trùng. Nhiều người trưởng thành ít tiếp xúc với ánh nắng mặt trời thường thiếu vitamin này. Phụ nữ trên 30 tuổi nên bổ sung 400 IU vitamin D mỗi ngày. Nguồn cung cấp vitamin này gồm ánh nắng mặt trời, cá béo, lòng đỏ trứng, sữa, ngũ cốc...

Sắt

Sắt cần thiết cho sản xuất hemoglobin (protein trong tế bào hồng cầu) vận chuyển oxy đi khắp cơ thể. Phụ nữ trong kỳ kinh nguyệt dễ bị thiếu sắt, có thể gây mệt mỏi, suy giảm miễn dịch. Phái đẹp từ 19 đến 50 tuổi cần 14,8 mg sắt mỗi ngày. Nguồn cung cấp sắt tốt gồm thịt bò, thịt gia cầm, đậu lăng, rau bina. Kết hợp thực phẩm giàu sắt với nguồn giàu vitamin C như trái cây họ cam quýt có thể tăng khả năng hấp thụ sắt của cơ thể.

Magie

Magie hỗ trợ sức khỏe cơ, thần kinh, điều hòa lượng đường trong máu, góp phần vào sức khỏe xương. Thiếu magie có liên quan đến mệt mỏi, chuột rút, vấn đề tim mạch. Phụ nữ trên 30 tuổi nên bổ sung 310 mg magie mỗi ngày. Thực phẩm giàu chất dinh dưỡng này gồm ngũ cốc nguyên hạt, rau lá xanh, quả bơ.

Vitamin B12

Vitamin B12 quan trọng cho chức năng thần kinh, sản xuất hồng cầu, tổng hợp DNA. Khi cơ thể già đi, khả năng hấp thụ giảm dần, do đó bổ sung vitamin tập trung vào chế độ ăn uống rất quan trọng. Thịt, cá, gia cầm, trứng, sữa là nguồn cung cấp vitamin B12 cho cơ thể.

Kẽm

Kẽm đóng vai trò thiết yếu trong việc hình thành, tái tạo và duy trì mật độ xương, giúp xương

chắc khỏe. Chúng cũng quan trọng với chức năng miễn dịch, tổng hợp protein, chữa lành vết thương, sự tăng trưởng và phát triển bình thường. Phụ nữ cần khoảng 7 mg kẽm mỗi ngày. Nguồn cung cấp kẽm bao gồm thịt, động vật có vỏ, các loại đậu. ■

Nếu 70 tuổi mà vẫn có thể nhớ bốn điều đơn giản này thì bạn sẽ có nhiều khả năng sống đến 100 tuổi

Nếu đến 70 tuổi mà đầu óc không còn minh mẫn, không biết nên làm gì và không nên làm gì, thì tuổi thọ của bạn sẽ khó mà cải thiện đáng kể, và chất lượng cuộc sống cũng



sẽ trở nên rất kém.

Cách đây không lâu, tôi gặp một cụ ông 70 tuổi thường xuyên bị ho. Tuy nhiên, ông ấy không muốn bỏ thuốc lá. Vợ con khuyên ông nên bỏ thuốc, nhưng ông rất không vui và cảm thấy họ quá phiền phức. Ông không hề biết rằng khi đi khám sức khỏe định kỳ, ông được phát hiện mắc ung thư phổi giai đoạn cuối.

Bác sĩ nói rằng khi con người già đi, nhiều người trở nên bất cần và bỏ cuộc. Họ nghĩ rằng vì chỉ sống từng ngày một, nên họ có thể làm bất cứ điều gì mình muốn và không cần thay đổi những thói quen xấu. Họ không biết rằng lối suy nghĩ này rất sai lầm.

Khi chúng ta già đi, chúng ta tuyệt đối không thể bỏ cuộc. Không ai có thể dự đoán chúng ta sẽ sống được bao lâu, nhưng điều rất quan trọng là người cao tuổi phải có chất lượng cuộc sống tốt để có thể có một tuổi già hạnh phúc hơn.

Đầu tiên, khi bạn bước sang tuổi 70, hãy nhớ rằng cuộc sống là tất cả về tư duy; làm cho bản thân hạnh phúc quan trọng hơn bất cứ điều gì khác

Ông bà đang già đi rồi, đừng lo lắng về con cái nữa. Ông bà đã 70 tuổi, con cái ông bà đều đã trưởng thành, lập gia đình và xây dựng sự nghiệp riêng. Sao ông bà vẫn còn nhiều lo lắng thế?

Đừng làm cho cuộc sống của bạn quá khó khăn. Khi bạn lớn tuổi hơn, hãy nhớ rằng cuộc sống

phụ thuộc vào thái độ. Cho dù bạn hạnh phúc hay không hạnh phúc, đó vẫn là một ngày, vậy tại sao không sống hạnh phúc?

Duy trì tâm trạng tốt rất cần thiết cho người lớn tuổi để tăng cường hệ miễn dịch, ổn định hệ thống nội tiết và phòng tránh bệnh tật.

Thứ hai, khi bạn bước sang tuổi 70, hãy nhớ rằng cuộc sống nằm ở sự vận động; nếu bạn có thể vận động, bạn phải vận động và tránh ngồi lâu

Khi về già, nhiều người lớn tuổi cảm thấy rằng nghỉ ngơi yên tĩnh sẽ tốt hơn. Nhiều người lớn tuổi đơn giản là ngừng vận động và dành phần lớn thời gian ngồi một chỗ.

Tuy nhiên, mọi người cần biết rằng, nếu người lớn tuổi thiếu vận động, theo thời gian cơ bắp của họ sẽ bị teo, khớp sẽ cứng lại và họ sẽ dễ bị hình thành cục máu đông hơn, khiến họ dễ mắc phải nhiều loại bệnh tật hơn.

Khi bước vào tuổi 70, mọi người nên lựa chọn những bài tập phù hợp với khả năng của mình, chẳng hạn như đi bộ hoặc Thái Cực Quyền.

Thứ ba, khi bạn bước sang tuổi 70, hãy nhớ tiết kiệm khi cần thiết và đừng bao giờ tiết kiệm khi không nên tiết kiệm

Khi tuổi tác tăng lên, nhiều người cao tuổi có xu hướng tiết kiệm hơn. Điều này thể hiện ở những khía cạnh nào? Một số người cao tuổi không muốn vứt bỏ thức ăn và ăn đồ ăn thừa trong thời gian dài, mà không nhận ra rằng lối sống này là một sai lầm lớn. Đồ ăn thừa nếu để lâu sẽ sinh sôi nảy nở nhiều vi khuẩn có hại, gây ảnh hưởng nghiêm trọng đến sức khỏe của họ.

Thức ăn thừa nếu để quá lâu sẽ tạo ra nitrit. Nitrit có thể kết hợp với protein để tạo thành nitrosamine, là chất gây ung thư mạnh.

Nhiều người lớn tuổi quá tiết kiệm và ngại bật máy hút mùi khi nấu ăn. Kết quả là họ bị nghẹt và ho dữ dội, mà không biết rằng theo thời gian, điều này có thể làm tổn thương phổi và dễ dẫn đến ung thư phổi.

Một số người cao tuổi quá tiết kiệm và thậm chí không muốn chi tiền cho việc khám sức khỏe định kỳ. Ngay cả khi cảm thấy không khỏe, họ vẫn cứ trì hoãn. Họ không hề biết rằng sự trì hoãn này cuối cùng có thể dẫn đến những bệnh tật nghiêm trọng.

Thứ tư, ở tuổi 70, việc có thể ăn uống và ngủ nghỉ tốt là một điều may mắn, nhưng điều cần thiết là phải duy trì những thói quen tốt

Khi tuổi tác tăng lên, con người nên tránh thói quen ăn uống kén chọn và chú ý duy trì chế độ ăn uống cân bằng, vì điều này sẽ có lợi hơn cho sức khỏe.

Khi tuổi tác tăng lên, người lớn tuổi nên chú ý ăn ba bữa một ngày đúng giờ.

Điều tương tự cũng áp dụng cho giấc ngủ. Khi con người già đi, họ nên chú ý duy trì một lịch trình đều đặn, hình thành thói quen tốt là đi ngủ sớm và dậy sớm, đồng thời đảm bảo việc không nên thức khuya. ■



TD Advisor, P.C.

Certified Public Accountant

6918 Corporate Dr, Ste A15, Houston, TX 77036
Tel: 281.799.4967 / Fax: 281.530.8845
 Email: tudotax@yahoo.com



Tu D. Do, CPA

At TD Advisor, Quality Service and Confidentiality are the Keys to Our Success in Building Strong and Long - Term Client Relationships.

Having IRS Problems or Delinquent Tax Returns
 Please Call TD Advisor, P.C.



We Offer Clients Experience in the Specified Tax Needs of a Variety of Industries including Construction, Financial Services, Health Care, Manufacturing, Retail & Distribution, Professional Services and Real Estate.

- * Bookkeeping & Payroll Services
- * Tax Planning & Return Preparation for Federal & States
- * Taxing Authority Representation
- * Buying or Selling a Business Consultation
- * Type of Business entity Selection (LLC, S. Corporation, LP & etc...)
- * Personal Financial Statements
- * Estate Planning
- * Quickbooks Accounting System Set up, Review & Training

The CPA You Trust

A Member of AICPA and Texas Society of Certified Public Accountants

Nha Khoa ★ Thiên Vũ ★

60 Song Hành Cao Tốc Dầu Giây, An Phú, Quận 2 - Tp. Thủ Đức, Tp. Hồ Chí Minh (Khu Đô Thị Lakeview City)

PHÒNG KHÁM NHA KHOA ĐẢM TRÁCH MỌI DỊCH VỤ:

★ Nha Khoa Tổng Quát ★ Nha Khoa Thẩm Mỹ ★ Nha Khoa Nhi Đồng



Bác Sĩ Phụ Trách
Nguyễn Thiên Vũ

- **Đội ngũ bác sĩ và nhân viên chuyên nghiệp**
 - **Phòng mạch mới, sạch sẽ, trang bị thiết bị tối tân, chữa theo kỹ thuật hiện đại nhất.**
- Dụng cụ khử trùng theo đúng tiêu chuẩn quốc tế để bảo vệ sức khỏe bệnh nhân.**

Đặc Biệt Chuyên Về:

- * **IMPLANT**
- * **LÀM RĂNG SỨ**
- * **VENEER**
- * **PHẪU THUẬT NƯỚI**
- * **NIỀNG RĂNG**
- * **TẨY TRẮNG RĂNG**



* Có dịch vụ hỗ trợ đưa đón khách **MIỄN PHÍ** trong phạm vi Sài Gòn.

Kinh nghiệm - Tận Tâm - Nhẹ Nhàng - Kỹ Lượng



Nếu bạn muốn có một hàm răng đẹp cùng nụ cười xinh với giá cả phải chăng, hãy đến với:

0913747090
0942121022





THANH VAN HOSPITAL
COSMETIC SURGERY

BỆNH VIỆN THẨM MỸ THANH VÂN

CHUYÊN KHOA PHẪU THUẬT THẨM MỸ

PHẪU THUẬT THẨM MỸ TOÀN DIỆN

*NÂNG NGỰC *CẮT MÍ MẮT

*HÚT MỠ *CĂNG DA *NÂNG MŨI

ÁP DỤNG KỸ THUẬT HIỆN ĐẠI
ĐƯỜNG NÉT TỰ NHIÊN

KINH NGHIỆM HƠN

25 NĂM

TRONG NGÀNH THẨM MỸ VIỆT NAM

TIẾN SĨ - BÁC SĨ NGUYỄN THANH VÂN

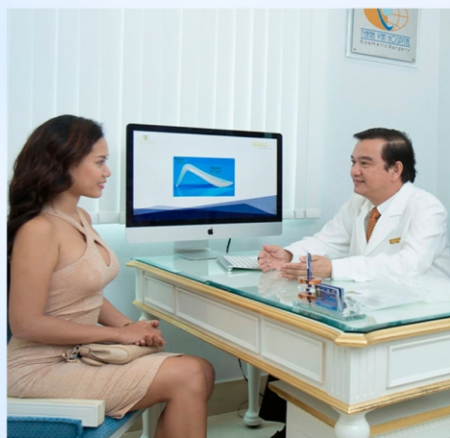
BÁC SĨ ĐỖ THỊ THU VÂN

NHA KHOA THẨM MỸ

RĂNG SỨ THẨM MỸ - CẤY GHÉP IMPLANT
ĐIỀU TRỊ TỔNG QUÁT

KHOA DA LIỄU - THẨM MỸ NỘI KHOA

CĂNG DA MẶT BẰNG CHỈ COLLAGEN
THERMAGE - FILLER - BOTOX



Hotline: (+84.28) 39 10 10 10

Số GP: 69/BYT-GPHĐ

33 G - H Nguyễn Bình Khiêm, P.Đa Kao, Q.1, TP.HCM

<https://thanhvanhospital.com/>

benhvienthanhvan@bvtv.vn

TỬ VI HẰNG TUẦN

Tử vi của 12 cung hoàng đạo từ 26/1 đến 1/2/2026

Vận mệnh tinh duyên, sức khỏe, tiền bạc trong tuần mới của 12 cung hoàng đạo...



Bạch Dương (21/3 – 19/4)

Tuần mới của Bạch Dương có khá nhiều bất lợi. Tình hình tài chính trong tháng này không được tốt lắm. Xem bói tinh yêu nhận thấy chuyện tình cảm trong tuần của bạn không được như ý, do bạn quá bận rộn với công việc. Sức khỏe của Bạch Dương hoàn toàn bình thường, nếu có cũng chỉ gặp vài vấn đề nhỏ như căng thẳng, mệt mỏi do ăn uống, sinh hoạt thất thường mà ra. Bạn nên nghỉ ngơi nhiều hơn.



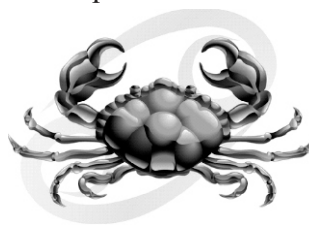
Kim Ngưu (20/4 – 20/5)

Tài chính của chòm sao này khá ổn định do công việc của bạn khá thuận lợi, kết quả làm việc của bạn khiến cấp trên vô cùng hài lòng, bạn cũng đã nhận được phần thưởng xứng đáng với công sức đã bỏ ra. Chuyện tình cảm của bạn trong tuần về cơ bản là không lên mà cũng không xuống, bạn không đủ tự tin đối diện với người mình thích, không dám thổ lộ nên rất dễ bỏ lỡ mất nhân duyên. Tình hình sức khỏe của Kim Ngưu không gặp phải trở ngại nào quá lớn nhờ nhịp sinh hoạt đều đặn và tương đối điều độ.



Song Tử (21/5 – 21/6)

Công việc đang dần có dấu hiệu ổn định trở lại sau nhiều khó khăn và trở ngại. Về phương diện tài chính khá tốt, một phần là do sự nghiệp phát triển, một phần là chòm sao này nhận được sự hỗ trợ từ phía người thân. Song Tử khá hài lòng với chuyện tình cảm của mình, bạn và người ấy khi ở cạnh nhau luôn tạo ra những bất ngờ nho nhỏ. Tuy nhiên Song Tử nên lưu ý vì sức khỏe không được tốt lắm, đừng vì muốn giảm cân mà lao vào các bài tập quá mức, ăn uống kiêng khem quá mà dễ khiến cơ thể suy nhược, kiệt sức.



Cự Giải (22/6 – 22/7)

Cự Giải đang mong chờ vào một tình yêu lãng mạn tràn đầy tiếng cười. Nếu muốn thay đổi công việc trong thời gian này thì đây không phải thời gian quá tốt để bạn thay đổi. Tài chính trong tuần không quá tệ, Cự Giải cũng đã có tính tiết kiệm nên đã tích lũy được một số vốn cho mình. Phương diện sức khỏe của Cự Giải đã được cải thiện hơn rất nhiều so với

trước đây, có được điều này bạn đã phải rất quan tâm chú ý bảo vệ sức khỏe, sinh hoạt điều độ.



Sư Tử (23/7 – 22/8)

Tài chính ổn định do bạn có khả năng lựa chọn những lĩnh vực đầu tư vô cùng chuẩn xác, nhờ vậy mà nguồn thu nhập tăng lên đáng kể, tài chính dồi dào. Đường tình duyên của Sư Tử khá hài hòa, nhẹ nhàng, bạn và người ấy vẫn duy trì được bầu không khí ấm áp, ngọt ngào, luôn sát cánh bên nhau mà không bị các yếu tố bên ngoài tác động đến. Vốn dĩ sức khỏe của bạn rất tốt nhưng vì thời gian vừa rồi ham chơi quá nên thể trạng bắt đầu tuột dốc. Bạn cần phải quan tâm đến sức khỏe của mình nhiều hơn nữa.



Xử Nữ (23/8 – 22/9)

Xử Nữ hoàn toàn hài lòng với chuyện tình cảm của mình trong tuần này. Công việc cũng theo đà phát triển, với sự can đảm, quyết tâm, nỗ lực và phấn đấu thì những mục tiêu mà chòm sao này đặt ra sẽ sớm trở thành hiện thực. Về phương diện tài chính nhìn chung có lên có xuống, có tốt có xấu, bạn có cơ hội kiếm được tiền, làm ăn không sợ thua lỗ. Lời khuyên cho bạn mỗi lúc mệt mỏi đó là thử xem những clip hài hước, vui vẻ chúng sẽ giúp bạn tăng cảm xúc tích cực, tinh thần được thư giãn hơn.



Thiên Bình (23/9 – 22/10)

Chuyện tình duyên của Thiên Bình tuần này không tốt lắm. Công việc của bạn không gặp trở ngại gì về chuyên môn nhưng mối quan hệ đồng nghiệp không tốt đẹp cho lắm. Tài chính của Thiên Bình chủ yếu đến từ công việc chính, trải qua thời gian tích lũy bạn cũng có tích trữ được một số tiền đáng kể cho những dự định lớn của mình. Tình hình sức khỏe của chòm sao này rất tốt, đối với những thay đổi thất thường của thời tiết thì bạn không quá bị ảnh hưởng.



Bọ Cạp (23/10 – 21/11)

Công việc của Bọ Cạp gặp phải trục trặc vì mối quan hệ với đồng nghiệp không tốt. Chuyện tình cảm của chòm sao này khá nhẹ nhàng, có nhiều tiến triển mới. Đối với tài chính trong tuần duy trì ở mức bình thường, nhưng vì quá coi trọng được mát, đề cao đồng tiền nên bạn phải vất vả mệt nhọc. Chính vì điều này mà tác động không ít tới sức khỏe của Bọ Cạp song cũng có cách khắc phục. Hãy sắp xếp lại mọi việc

để dành nhiều thời gian thư giãn, nghỉ ngơi nhiều hơn Bọ Cạp nhé!



Nhân Mã (22/11 – 21/12)

Chuyện tình cảm lại tràn đầy hi vọng, chòm sao này đang toàn tâm toàn ý để theo đuổi hạnh phúc và cởi mở với nhân duyên. Tình hình tài chính của Nhân Mã khá ổn định, có tham vọng kiếm tiền và sức chiến đấu quyết liệt. Trong việc quản lý tiền bạc, đầu tư cũng có nhiều nghiên cứu, thận trọng nên có thể kiếm được một số tiền lợi nhuận. Phương diện sức khỏe không gặp vấn đề gì lớn, chủ yếu là bạn làm việc mệt nhọc nên tổn hao tinh lực, cần dành thời gian chăm sóc, rèn luyện thân thể nhiều hơn.



Ma Kết (22/12 – 19/1)

Ma Kết đang chuẩn bị tinh thần để níu giữ tình cảm, nếu bạn không kiên trì tới cùng thì nguy cơ tan vỡ của bạn là rất cao. Công việc thuận lợi không phải vì gặp may mắn hay có quý nhân mà bởi tư duy linh hoạt của cung hoàng đạo này, chuyện gì cũng có thể làm xuất sắc đến bất ngờ. Tình hình tài chính của chòm sao này không quá tệ. Sức khỏe của Ma Kết khá tốt, không vì những tác động từ công việc hay cuộc sống mà phiền muộn khổ sở.



Bảo Bình (20/1 – 18/2)

Công việc của cung hoàng đạo này tương đối thuận lợi, nhận được nhiều sự khích lệ động viên của cấp trên. Bảo Bình tập trung cao độ vào từng nhiệm vụ một, không đạt được mục tiêu thì không ngừng nỗ lực. Phương diện tài chính của Bảo Bình có chút bất trắc bởi từ trước đến nay bạn không có khái niệm tích lũy hay phục vụ cuộc sống mà thôi. Sức khỏe của chòm sao này trong tuần rất tốt, thân thể không có dấu hiệu của bệnh tật.



Song Ngư (19/2 – 20/3)

Song Ngư sẽ đối diện với những chuyện tình cảm phức tạp. Công việc của cung hoàng đạo này dần ổn định hơn. Tình hình tài chính ở mức trung bình, bạn không có dã tâm lớn, chẳng mong giàu sang phú quý gì mà chỉ cần ăn uống đầy đủ, tiêu pha không quá eo hẹp là tốt rồi. Cuộc sống nhẹ nhàng hài hòa, đơn giản. Đối với sức khỏe của Song Ngư tuần mới này không tốt lắm, tâm trạng chán nản đờ đờ trong thời gian dài. Bạn cần sự tự tin để bổ sung sinh lực, nghĩ mọi việc thoáng ra thì đâu sẽ vào đó thôi. ■

TRUYỆN NGẮN

Mở rộng lòng ra và yêu thương nhiều hơn

Tôi nhếch miệng cười, một điệu cười khinh bỉ. Còn người đàn ông đang đứng trước mặt tôi thì nhìn tôi với đôi mắt đỏ hoe còn ướt nước mắt như kiêu chừa nhiều tình yêu thương lắm ấy.

Trông ông ta kìa, người gầy gò, trên người choàng một chiếc áo khoác mỏng đã sờn cũ, chiếc quần bạc màu và nhãn nhúm đã lâu chưa được là ủi, trên vai ông ta là chiếc balo nhỏ chứa quần áo, đồ dùng cá nhân.

Người ngoài nhìn vào chắc tưởng ông ta đi làm ăn xa, lâu lâu mới được về thăm nhà nên mới có thái độ xúc động như thế, nhưng đâu phải, ông ta... đi tù về đây chứ. Một tội phạm vừa được trả tự do.

- Sao ông lại trở về? Sao không đi luôn đi? - Tôi cất lời, tôi không muốn gặp ông ta, ông ta làm tôi thấy ghê tởm.

- Ba xin lỗi con...

- Xin lỗi à? Ông nghĩ rằng hai từ ấy có thể bù đắp được những tổn thương mà ông gây ra cho tôi ư? - Tôi gằn như hét vào mặt ông ta.

- Ba hối hận lắm! Con tha thứ cho ba được không? - Và ông ta bật khóc. Tôi nhìn những giọt nước mắt giá dãi đang lăn dài trên gương mặt của kẻ mà tôi gọi là "ba" và cũng chính kẻ ấy đã cướp đi tuổi thơ của tôi, lòng tôi càng cảm thấy ghê tởm.

Những giọt nước mắt ấy chưa bao giờ là thật lòng.

Tôi còn nhớ, cái ngày mà ông ta đứng trước vành móng ngựa để chịu tội trước pháp luật, ông ta cũng đã khóc, nhưng mục đích của những giọt lệ ấy cũng chỉ là để được hưởng sự khoan hồng của pháp luật mà thôi. Còn bây giờ, những giọt lệ ấy được dùng với mục đích gì đây? Để tôi mềm lòng mà chấp nhận cho ông ta sống ở đây à? Không bao giờ.

Ông ta liên tục xin lỗi tôi. Xin lỗi ư? Xin lỗi thì thay đổi được gì? Xin lỗi có thể mang mẹ về lại bên tôi được không? Xin lỗi có thể trả lại cho tôi bầu trời tuổi thơ đã bị ông ta làm cho vấy đục hay không?

Không! Tất cả đều không thể! Tôi căm ghét ông ta! Tôi ghê tởm khi có một người cha như thế! Tôi tự hỏi mẹ tôi đã làm gì nên tội để bị ông ta đối xử như thế chứ? Mẹ tôi là một người phụ nữ tần tảo, suốt cuộc đời chỉ vì chồng vì con. Còn ông ta là một kẻ nghiện rượu lại ham mê cờ bạc, khi uống say về lại đánh đập vợ con.

Trong ký ức tuổi thơ của tôi, hạnh phúc thì ít lắm không đủ để lưu vào bộ nhớ, tôi chỉ nhớ những lúc trốn trong chiếc tủ đựng quần áo, bịt chặt miệng để ngăn những tiếng khóc thét vì sợ hãi khi nhìn cảnh mẹ bị chính ba mình đánh đập rất dã man.

Trong tâm trí tôi không bao giờ có thể quên được buổi chiều ngày hôm đó, chính là ngày mà tôi mang trong mình nỗi ám ảnh không bao giờ có thể xóa nhòa khi nhìn thấy ông ta cầm dao đâm liên

tiếp vào người mẹ tôi, trong cơn say. Mặc dù sau đó, ông ta đã bị pháp luật trừng trị thích đáng nhưng tôi thì không bao giờ quên được hình ảnh ghê sợ ấy, nó như một bóng ma cứ đeo bám lấy tâm trí tôi không buông tha.

Trong tâm thức của một đứa trẻ con 8 tuổi, hình ảnh người cha đã chết thật rồi. Đối với tôi, ông ta mãi mãi là một kẻ giết người đáng ghê sợ.

- Ông biến đi!

- Cho ba cơ hội để bù đắp cho con tất cả. Con là đứa con duy nhất của ba, ba rất thương con.

- Thương ư? Thương thì ông đã không đối xử với tôi, với mẹ tôi như thế! Ông có hiểu được cảm giác của một đứa trẻ lúc nào đi học cũng phải cúi gằm mặt xuống vì xấu hổ, lúc nào cũng phải cắn răng chịu đựng khi bị lũ bạn trêu chọc không? Chúng bảo tôi ba tôi là kẻ giết người! Ba tôi là kẻ giết mẹ tôi! Ông có hiểu được cảm giác đau đớn đó không? Ha ha! Chắc là ông không hiểu được đâu nhỉ? Ông chỉ là kẻ sát nhân máu lạnh, một kẻ không có tình người!

Những lời ấy bật ra khỏi miệng tôi bằng tất cả sự giận dữ, những oán hận, những đau đớn mất mát tôi đã phải chịu đựng suốt 10 năm qua.

- Xin lỗi con! Xin lỗi! - Mặt ông ta giàn giụa nước mắt.

Nhưng tôi không tin những giọt nước mắt ấy là chân thật, tôi gằn như gào lên:

- Ông biến đi! - Và rồi tôi bỏ đi. Đằng sau tôi vẫn nghe tiếng ông ta khóc lóc và kêu trời kêu đất. Tôi không thấy áy náy gì cả, ông ta đáng bị như thế. Quá khứ đau thương đó lại dội về khiến lòng tôi đau thắt.

Tôi như một thằng điên lao xe ra đường, gió thốc vào mặt và khiến mắt tôi cay xè. Tôi cảm nhận có những giọt nước mặn mặn lăn vào bờ môi, không, không chỉ vị mặn mà còn có vị đắng nữa! Dù không muốn nhưng tôi không thể phủ nhận cái cảm giác tủi thân đang dâng trào, cái cảm giác này giống hệt như khi tôi còn nhỏ, lúc bị bạn bè trêu chọc, lúc nhìn thấy đám bạn được ba mẹ đưa đón đi học, được ba mẹ đi họp phụ huynh.

Lúc đó tôi chỉ muốn khóc thôi, tôi ghen tị với chúng nó lắm! Tại sao tất cả đều có ba có mẹ, đều có một gia đình đầy đủ mà tôi thì không? Tại sao chứ? Tất cả là tại ông ta! Chính ông ta là kẻ đã gây ra mọi đau thương trong cuộc đời tôi! Sao ông ta không biến luôn đi? Đừng xuất hiện và làm tôi đau khổ thêm nữa.

Chuông điện thoại reo, tôi lau qua nước mắt rồi rút điện thoại ra nghe. Là thằng Nghị, đàn em của tôi.

- Alo!

- Đại ca, hội thằng Long Sút lại đến quây nữa!

- Gì chứ? Máy thằng này... Được rồi tao đến ngay đây!

Tôi dập điện thoại, chửi thề một tiếng rồi phóng xe đi. Đến nơi, tôi thấy hội thằng Long Sút và hội chúng tôi đang đứng hằm hè lườm nhau. Tôi xuống xe, đến trước mặt thằng Long, cười khẩy:

- Mày lại đến đây làm gì thế? Đợt trước bị

tao làm cho gãy hai cái răng mà chưa chừa à?

- Thằng chó này, chính vì thế nên hôm nay tao mới đến đây tính sổ với chúng mày và nhất là mày đó! - Thằng Long chỉ thẳng vào mặt tôi. Hai mắt nó long lên sòng sọc.

- Đây là tại chúng mày hay đến gây sự với bọn tao thôi.

- Mày... mày... chúng mày còn đứng đó làm gì nữa? Đánh chết nó cho tao!

Thằng Long ra lệnh cho bọn đàn em ở bên dưới. Cả đám lập tức xông lên, tôi nhếch môi cười, mấy thằng này thì làm gì được, tôi nhớ đợt trước còn đông hơn thế này mà tôi còn cho nó gãy hai cái răng cửa, hôm nay có từng này chắc tôi cho nó gãy cả hàm luôn! Cả hội tôi cũng xông lên, tôi lao vào đánh chúng nó, sai lầm của chúng là động vào tôi đúng lúc tôi đang không vui, tôi đem hết mọi bực tức trong người dồn cả vào nắm đấm, mấy thằng bị tôi đánh không thể đứng dậy được.

Thằng Long có vẻ tức giận, nhưng không làm gì được, mặt nó hằm hè nhìn tôi:

- Mày được đấy! Ngày mai tao sẽ đến tính sổ tiếp, mai tao sẽ cho mày không còn đứng dậy nổi nữa!

- OK! Rất sẵn sàng - Tôi cười khẩy.

- 2 giờ chiều mai tại đây, tao sẽ cho mày biết hậu quả! - Rồi nó kéo cả đám rời đi.

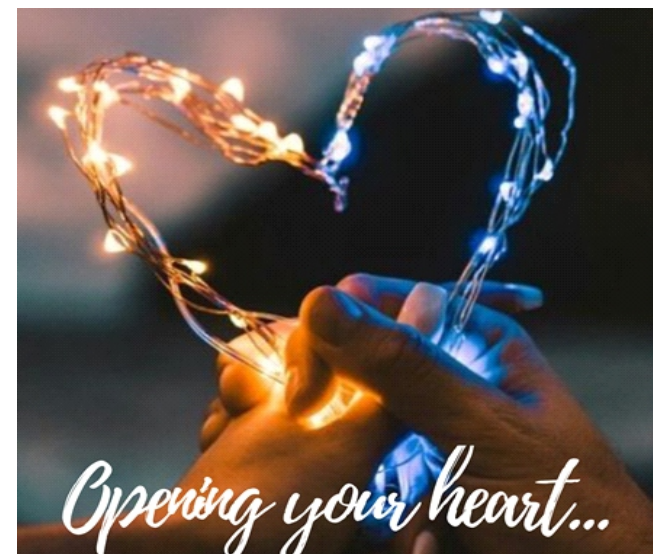
Tôi quay ra hỏi đám đàn em của mình:

- Chúng mày có sao không?

- Dạ không, đại ca có làm sao không? Mặt đại ca bị thương rồi kìa.

Giờ tôi mới có cảm giác hơi đau trên má, chắc lúc nãy bị một thằng đâm trúng mặt.

- Tao không sao, thôi tao về trước đây.



Tôi nói rồi lên xe phóng đi. Tôi không biết mình đã đi qua bao con đường nữa. Mỗi khi có chuyện không vui, tôi thường tìm đến tốc độ, cái cảm giác mạnh đã cuốn đi hết mọi ưu phiền trong tôi, nhưng sao giờ đây cái nỗi đau đó không biến mất? Tôi có cảm giác nghẹn ứ nơi cổ họng.

Tối, tôi trở về nhà, vừa đẩy cửa bước vào, mùi thức ăn thơm lừng sộc vào cánh mũi khiến tôi chột khựng người lại.

Quen thuộc quá, giống như mùi thức ăn khi xưa mẹ vẫn thường làm, chột nhớ ra đã bao lâu rồi tôi chưa có một bữa cơm gia đình trọn vẹn? Đã lâu

TRUYỆN NGẮN

lắm rồi thì phải. Ôi, tôi ao ước lắm có một bữa cơm gia đình ấm áp, có ba, có mẹ, vậy là đủ. Chỉ là một mơ ước nhỏ nhoi thôi mà ông trời vẫn không cho tôi được toại nguyện, tại sao chứ? Lòng tôi lại nhói lên rồi!

Cố gắng xóa đi cái cảm giác đau thương vô tình vây lấy mình, tôi bước vào bếp. Ông ta đang đứng xào nấu cái gì đó, tôi lên tiếng:

- Ông chưa đi à?

Ông ta quay lại nhìn tôi, cười.

- Con về rồi à? Vào ăn cơm đi, ba làm sắp xong rồi.

- Không cần! - Tôi lạnh lùng đáp.

- Con sao thế? Mặt bị thương rồi kìa.

- Không cần ông quan tâm - Tôi đáp rồi đi thẳng lên lầu.

Lên phòng, tôi vút cái áo lên giường rồi vào phòng tắm. Xối nước lạnh lên người để xem nó có khiến tôi dễ chịu chút nào không, đầu tôi bây giờ rối lắm, tôi không biết mình phải làm gì nữa. Làm ơn có ai đó cho tôi biết tôi phải làm gì bây giờ đây? Tắm xong, tôi ra khỏi phòng tắm thì thấy ông ta đang bê một khay thức ăn lên, thấy tôi, ông ta cười rạng rỡ:

- Con ăn đi cho nóng, ba vừa làm xong đây!

- Ông không nghe thấy tôi vừa bảo gì à?

Tôi không ăn! Ông đem xuống đi!

- Nhưng... con sẽ bị đói.

- Ông đang lo cho tôi đây à?

Tôi cười nửa miệng:

- Tôi có nên tin không đây?

- Ba lo cho con mà...

Tôi không muốn nói chuyện với ông ta nữa, tôi nằm xuống giường. Ông ta cũng không nói gì cả, chỉ đặt khay đồ ăn lên bàn. Tôi bỗng thấy tức giận kinh khủng, tại sao sau khi gây ra cho tôi nỗi đau lớn như thế mà ông ta không một chút áy náy? Để rồi bây giờ lại trở về với một câu nói "xin lỗi" để muốn bù đắp tất cả cho tôi. Ông nghĩ chỉ với một câu xin lỗi đó là đã xóa hết được những nỗi đau mà tôi phải chịu suốt 10 năm qua à?

Tuổi thơ của tôi không được như chúng bạn, tôi làm gì có ai đưa đón đi học mỗi ngày? Và khi tôi trở về nhà thì chỉ có một mình với bốn bức tường lạnh lẽo. Thậm chí, 10 năm qua tôi cũng không có lấy một bữa cơm đúng nghĩa, chỉ là ăn qua loa cho xong bữa, mà thường tôi toàn ăn mì gói. Những lúc đó tôi thấy tủi thân lắm, nhiều khi ngồi ăn mà nước mắt nước mũi cứ chảy hết vào bát mì. Khi chẳng may bị cảm, cũng chẳng có ai chăm sóc, bệnh nó cũng tự khỏi. Tại sao lúc đó ông ta không ở bên và chăm lo cho tôi? Bây giờ nói những lời quan tâm này thì có ích gì? Không có ông, tôi vẫn sống tốt mà.

Tôi gạt khay đồ ăn còn bốc khói nghi ngút thom lừng xuống đất, tiếng bát đĩa rơi loảng xoảng như tiếng trái tim tôi vỡ vụn. Đau! Nỗi đau tôi đã cố kìm nén suốt bao năm qua giờ đã muốn vỡ tung rồi! Tôi không chịu được nữa!

Ông ta thấy vậy bèn cúi xuống nhặt những mảnh vỡ, không một tiếng trách móc. Bàn tay run run nhặt từng mảnh sành vào khay, trong một lúc

không để ý, một mảnh sành đã vô tình cứa vào tay ông ta, làm nó chảy máu. Ông ta khẽ kêu lên một tiếng nhỏ, rồi lại cố nhặt nốt những mảnh vỡ. Thấy ông ta bị đau đớn, tôi cảm thấy hả hê lắm. Nhưng lạ là cảm giác đó chỉ tồn tại một chút thôi rồi hoàn toàn biến mất, mà thay vào đó là cảm giác chua xót dâng lên. Cảm giác đó khiến tôi không thể cười nổi dù muốn lắm. Tôi thấy kỳ lạ chính bản thân mình, tại sao trong một khoảnh khắc tôi lại muốn chạy tới và đỡ ông ta đứng lên thế này?

Hai giờ chiều hôm sau, tôi với đám đàn em ra chỗ hẹn. Hội thằng Long đã đến đầy đủ, lần này nó dẫn theo rất nhiều người, phải gấp ba lần hôm trước và tất cả chúng nó đều có vũ khí.

Thằng Sơn lên nói nhỏ vào tai tôi:

- Đại ca, bọn này chơi bản thật! Đứa nào cũng cầm gậy thế này, hơn nữa số người của bọn nó phải gấp mấy lần của bọn mình. Làm sao bây giờ đại ca?

- Mày sợ à? - Tôi quát mắt nhìn nó.

- Dạ không! - Thằng Sơn biết ý nên không nói gì nữa.

Thằng Long nhìn tôi cười khinh khỉnh:

- Mày nên về kêu người thân chuẩn bị hậu sự cho mày đi là vừa!

- Mày nên về chuẩn bị cho mày trước đi!

- Chết đến nơi rồi còn già mồm! Bọn bay đánh chết nó cho tao! - Sau mệnh lệnh của thằng Long, tất cả lũ đàn em đều xông lên.

Hội bọn tôi cũng lao vào trận chiến. Bọn này hôm nay còn chơi cả vũ khí nữa, người cũng đông hơn nên bọn tôi dần bị mất thế. Nhưng không thể chịu thua sớm vậy được, tôi vẫn đánh hăng hết sức mình.

Rồi, trong một khoảnh khắc, tôi nghe thấy tiếng thằng Nghị hét lớn ở đằng sau:

- Đại ca! Cẩn thận!!!

Tôi quay người ra đằng sau, thằng Long đang cầm một cây gậy lao về phía tôi, khoảng cách đã rất gần rồi. Tôi nhắm tịt mắt, đến lúc tôi tưởng như mình sắp mất mạng đến nơi rồi thì bỗng nghe thấy một tiếng "cốp!" rất mạnh. Điều kỳ lạ là... tôi không thấy đau. Tôi dần dần mở mắt ra, kinh hãi hét lên một tiếng, "ông ta" ngã phịch xuống trước mặt tôi, trên đầu bê bết máu.

Lúc đó, tôi ước mình chỉ đang ở trong một cơn ác mộng. Tỉnh dậy, mọi thứ sẽ trở lại như lúc ban đầu.

Bệnh viện... Đã gần một tiếng rồi mà bác sĩ vẫn chưa ra. Tôi cảm nhận rõ tiếng trái tim mình đang đập mạnh và bàn tay thì đang run lên từng hồi vì lo sợ. Trong đầu tôi bỗng xuất hiện một ý nghĩ, liệu tôi có nên tha thứ cho ông ta không? Tôi ghét ông ta, tôi hận ông ta, đúng, nhưng giờ đây tôi lại đang lo sợ ông ta chết đi, tôi không muốn điều đó xảy ra, tôi bị sao thế này?

Cánh cửa phòng phẫu thuật mở ra cắt đứt mọi suy nghĩ của tôi, tôi lao như điên đến bên bác sĩ, lay mạnh vai ông:

- Bác sĩ, ông ấy... ông ấy có sao không?

- Cú đánh khá mạnh, chúng tôi đã cố gắng hết sức, bệnh nhân có thể tỉnh lại hay không thì

hoàn toàn dựa vào ý chí của ông ấy!

Khoảnh khắc ấy, tim tôi như muốn ngừng đập. Tôi không còn nghĩ được gì nữa, chỉ còn nỗi sợ hãi lấp đầy tâm trí. Ông ấy sẽ chết ư?

Không! Không! Tôi không muốn như thế!

Tôi bước vào phòng bệnh yên tĩnh, vẫn còn nồng nặc mùi thuốc khử trùng. Ông ta nằm đó, khuôn mặt gầy guộc, xanh xao, tay được nối với một ống truyền nước. Chẳng hiểu sao bây giờ tôi lại không thấy hận ông ta nữa, cái khoảnh khắc ông ấy lao đến đỡ cho tôi cú đánh của thằng Long, tôi thấy sự thù hận dường như biến mất, chỉ còn nỗi sợ hãi nếu lỡ ông ấy xảy ra chuyện gì, vậy thì chỉ còn mình tôi trên cõi đời này. Tôi... rất sợ điều ấy!

- Ông có biết là... tôi hận ông thế nào không? - Tôi cất giọng nhẹ hẫng, nhưng những nỗi xót xa, tủi hờn đã được gửi cả vào đó rồi - Tôi hận ông đã cướp đi mẹ tôi, tôi hận ông đã làm tuổi thơ của tôi trở nên tăm tối, tôi hận ông vì đã cướp đi hạnh phúc mà lẽ ra tôi đã được hưởng. Tôi ghét ông lắm! Nhưng tại sao tôi lại cảm thấy đau đớn khi nhìn thấy ông ngã xuống? Tại sao ông lại chạy ra đỡ cho tôi cú đánh đó? Tại sao? Thà rằng cứ như bình thường, cứ để tôi căm ghét ông đi, thì bây giờ tôi đã không phải dằn vặt thế này!

Tôi muốn ông tỉnh dậy và nghe những lời đó! Tỉnh dậy đi! Tỉnh dậy mà xem ông đã gây tổn thương cho tôi thế nào, ông hứa là sẽ bù đắp cho tôi cơ mà! Nhưng ông vẫn nằm đó. Hai mắt vẫn nhắm nghiền và khuôn mặt vẫn không có chút sự sống. Tôi hoảng loạn thực sự.

- Tỉnh dậy đi! Tỉnh dậy mà bù đắp cho tôi đi chứ! Đừng có mãi nằm ở đây như thế! Mở mắt ra đi! Tôi xin ông...

Tôi van nài bằng những giọt nước mắt từ tận đáy lòng. Trong một giây phút, tôi vô tình bật ra cái từ mà tôi nghĩ có lẽ cả đời tôi cũng không có cơ hội để nói từ ấy nữa:

- Ba... - Rất nhỏ thôi nhưng nó được nói ra bằng cả trái tim, bằng cả cái tình yêu mà người ta hay gọi là tình phụ tử.

- Ba xin lỗi con...

Phép màu ư? Tôi vừa nghe thấy ông ấy xin lỗi tôi đấy! Liệu có phải là mơ không? Không, không phải mơ, ông ấy đang nhìn tôi, ánh mắt ấm áp và chứa đầy tình yêu thương. Tôi vô tình bật khóc, nhưng khóc trong sự vui mừng, những giọt nước mắt của hạnh phúc.

- Ba vừa nghe thấy con gọi ba là ba đúng không? Con chịu tha thứ cho ba rồi ư? - Giọng ông ấy đầy mệt mỏi nhưng vẫn không giấu được sự vui mừng.

Tôi khẽ gật đầu. Ông ấy nở một nụ cười tươi, nhưng những giọt nước mắt cứ thế trào ra khỏi khóe mắt.

- Ba rất hối hận vì những chuyện mình đã gây ra, nó đã gây tổn thương cho con rất nhiều, ba ân hận lắm! Giá như hôm đó ba không uống say thì đã không xảy ra cơ sự đó. Nhưng con hãy tin ba đi, ba thực sự, thực sự không cố tình giết mẹ con đâu.

- Đừng nói gì cả, con không muốn nghĩ về quá khứ nữa. Nhưng con mong là ba sẽ làm được

TRUYỆN NGẮN

những điều mà ba hứa. Con nghĩ... mẹ cũng không còn giận ba nữa đâu.

- Ba nhất định sẽ bù đắp cho con, sẽ cho con hưởng cái hạnh phúc mà ba đã vô tình cướp đi của con. Cảm ơn con... vì đã tha thứ cho ba.

Tôi không nói gì, chỉ mỉm cười. Tôi nhận ra, không có gì là không thể tha thứ, chỉ cần lòng vị tha. Biết nhận ra sai lầm và sửa sai thì không bao giờ là quá muộn. Đến lúc này, tôi đã thực sự tha thứ cho ông ấy.

Hãy mở rộng lòng ra và yêu thương nhiều hơn, bạn sẽ thấy cuộc đời này tươi đẹp hơn rất nhiều. ■

Jen Kull

Vai diễn nào cho em?

Khuya, trong căn phòng trọ nghèo nàn, cô đang ngồi ăn nốt ổ bánh mì thịt mua từ lúc 6 giờ chiều.

Hôm nay đoàn phim quay cảnh đêm, lại là cảnh mưa nên phải quay đi quay lại mấy lần. Cô là chủ nhiệm nên chạy tới chạy lui la hét om sòm, hậu quả là giờ này cô đã mệt mỏi rã rời, chỉ muốn nằm xuống, lăn ra ngủ một giấc, sáng mai lại phải đi quay tiếp.

An xong ổ bánh mì, cô nằm phịch xuống chiếc nệm cũ có mùi ẩm mốc vì cả tháng không đem phơi nắng cũng chẳng kịp thay ga, với tay lấy điện thoại để nhắn tin trong vô vọng "Anh đang làm gì thế? Anh đang ở đâu?". 10 phút trôi qua, chiếc điện thoại vẫn im lìm, cô thiếp đi trong giấc ngủ với y nguyên bộ đồ mặc từ lúc sáng.

Hai năm trước, cô quen Vũ trong một lần đi quay phim tốt nghiệp, Vũ làm quay phim còn cô là diễn viên.

Cô có nhan sắc thua kém bạn bè, nhưng điều đó không làm cô tự ti mặc cảm, mà ngược lại cô biết biến cái nhan sắc xấu xí của mình thành một điểm lạ để bù đắp cho những phần khiếm khuyết. Cô hoạt bát, vui vẻ, nói năng hài hước khiến mọi người thấy vui mỗi khi gặp cô. Dần dần họ quen với cái xấu lạ của cô và không ai còn thấy cô xấu nữa, Vũ cũng vậy.

Vũ và cô đã có những tháng ngày thật đẹp, ngày nào đi quay phim Vũ cũng đều mang cho cô hộp sữa tươi. Còn cô luôn tranh thủ lúc rảnh là tìm quán nước mua cho Vũ ly cà phê đá uống cho tỉnh ngủ.

Cô nhận được hợp đồng phim mới, nhưng trong danh sách ekip quay phim không có Vũ, người ta không thích anh vì hay cãi tay đôi với đạo diễn về việc chọn góc quay, có thể Vũ có tài lại cá tính, làm nghệ thuật thì mỗi người một góc nhìn, nhưng trong đoàn phim, đạo diễn là vua nên Vũ hay bị từ chối...

Hôm ấy đi quay ở Vũng Tàu cô bị ngất xỉu, mọi người hốt hoảng đưa cô vào bệnh viện. Khi tỉnh dậy cô thấy mình đang nằm trong một căn phòng trắng toát, lạnh lẽo. Bệnh viện chuyển cô về Sài Gòn lúc nào cô không hay, vậy có nghĩa cô bị hôn mê khá lâu. Bác sĩ đưa cho cô kết quả xét

NGHIỆM, kết quả siêu âm cô bị ung thư gan giai đoạn hai cần chữa trị gấp nếu không muốn di căn.

Cầm điện thoại trên tay, cô định nhắn tin cho Vũ, tin nhắn được soạn xong nhưng cô lại ngập ngừng chưa muốn gửi. Cô lừng khừng suy nghĩ thầm: "Minh nằm đây gần một ngày rồi sao anh không ghé thăm?".

Cô xóa đi những dòng chữ và bấm nút gọi, số máy không liên lạc được. Cô nhìn xem mình có lộn số không, cô lại bấm máy gọi đi, vẫn không có tín hiệu, chắc là Vũ bận.

Và cô đã giận, cái dỗi hờn của một người con gái đang yêu.

Vài hôm sau Vũ gọi, nhưng cô không nghe máy, cô quyết định một mình chữa bệnh, cô hiểu cơ hội sống của cô chỉ được năm mươi phần trăm, cô tháo sim và chuyển nhà trọ, cắt đứt mọi liên lạc với Vũ.

Những ngày tháng chữa trị bí mật tại bệnh viện là những ngày cô sống không phải là một con người, cô gần như là một con ma vất vưởng, tóc cô rụng dần, da bắt đầu vàng đi, cơ thể gầy rộc xanh xao.

Những lần xạ trị khiến cô ói mửa liên tục, cô lê lét trên sàn gạch, rồi nghĩ giá như lúc đó cô chết đi thì có lẽ còn hay hơn, nhưng hình ảnh của mối tình đầu của cô đẹp quá, có lẽ vì Vũ không biết cô bệnh nên không đến thăm, chứ Vũ không hề bỏ rơi cô, anh vẫn gọi cô đó thôi. Nghĩ thế nên cô cố gắng, vì mình và cũng vì người.

Một năm sau cô bình phục, căn bệnh kia không quật ngã được ý chí kiên cường, nói chính xác hơn là nó không thắng nổi sức mạnh tình yêu mà cô dành cho Vũ.

Tóc cô đã mọc trở lại, da cô trở nên hồng hào hơn, cô ăn được nhiều hơn, giờ thì cô tự tin mình là người khỏe mạnh, cô hơi tiếc là bao nhiêu tiền dành dụm giờ chẳng còn nữa nhưng sức khỏe cô quan trọng hơn, có sức khỏe cô mới được ở bên anh.

Cô đi tìm Vũ, điện thoại của Vũ không gọi được, cô đến nhà trọ nơi Vũ ở ngày xưa, người ta nói Vũ đã dọn đi cách đây một năm rồi, hỏi thăm bạn bè không ai biết Vũ đi đâu cả, cô hoang mang, cô hụt hẫng.

Rồi cô nghiện hút thuốc, nghiện facebook. Cô lục tung từng danh sách bạn bè của mình để hỏi về Vũ, vào face của bạn bè Vũ để lại lời nhắn. Cô post từng tấm hình kỷ niệm của hai đứa lên mong Vũ vô tình nhìn thấy và liên lạc với cô theo số điện thoại mới. Nhưng Vũ như một làn gió độc, thổi qua đời cô một lần rồi mất tích, không để lại dấu vết.

Cô trở lại công việc của mình. Giờ cô còn có một niềm đam mê nữa là viết kịch bản, hôm nào không đi quay, cô lại vào Facebook, viết kịch bản lên đó, cô làm việc điên rồ này chỉ mong Vũ thấy cô đang cố gắng từng ngày, từng ngày. Cô thậm chí vẫn nhắn tin trong điện thoại cho Vũ mỗi ngày, dù khi cô bận hay khi đau ốm, chưa khi nào cô ngừng hi vọng.

Hôm nay cô post tấm hình cận cảnh gương mặt mình cho Vũ thấy cô mập ốm ra sao, từ lâu cô

đã coi Facebook như người tình của cô.

Một cái nick name lạ xuất hiện trong hộp chat trên Facebook:

- Em cho anh xin số điện thoại được không?

- Anh là ai?

- Là một người bạn trên face, theo dõi em từ lâu nay mới làm quen.

- Vậy sao không làm quen từ sớm?

- Từ từ, để tìm hiểu đã.

- Cần gì phải tìm hiểu, thích thì cứ nhào tới.

- Đang thất tình hả?

- Có tình đâu mà thất.

- Sao thay đổi nhanh vậy cô bé, vậy có cho số điện thoại không?

- Số điện thoại để sẵn trên face, bộ không nhìn thấy sao?

- A... ờ không để ý, vậy cho làm quen nhé!

- Ừ... quen rồi thì có gặp mặt không?

- Từ từ, đợi thân hơn cái đã.

- Trước cũng gặp, sau cũng gặp, vậy sao không gặp sớm cho đỡ mất thời gian.

- À, ừ vậy thì gặp, nhưng địa điểm ở chỗ nào.

- Từ từ đi rồi tính.

Cô thoát Facebook, không muốn nói chuyện với người lạ mặt nữa, cô cảm thấy nó thừa thãi và trống trải. Nằm nhìn trần trần lên mái nhà, tự nhiên cô thấy ân hận, giá như ngày xưa cô đừng tự ái, giá như ngày xưa cô nghe điện thoại của Vũ thì giờ đây cô không lạc mất anh...

Cô khoác vội cái áo mỏng, xỏ dép, mở cửa rồi ra ngoài đi dạo. Thoáng thấy bóng dáng một người thân quen, cô dụi mắt nhìn cho kỹ, ngờ ngợ, run run... có lẽ nào là Vũ? Hai chân cô lú lú không đi được, cô đứng tại chỗ, sợ mình nhìn lầm người, nhưng đúng thật là Vũ rồi, cái hình bóng này không thể nào cô quên được.

Vũ bước lại thật chậm, trên tay anh cầm theo một hộp sữa, một phần gà rán mà cô rất thích ăn. Vũ vẫn vậy, chăm sóc cô ân cần và chu đáo, chỉ có Vũ là người đàn ông đầu tiên và duy nhất làm vậy. Cô khóc, hạnh phúc, mừng vui, hờn tủi. Vũ ôm lấy cô thật chặt.

- Sao anh biết em ở đây?

- Anh theo dõi em trên Facebook.

- Vậy người lúc nãy chat với em là...

- Ừ... dạo này ăn nói mạnh miệng quá, nói được là phải làm được đó nghen.

Cô cúi mặt, dụi đầu mình vào vai Vũ, xấu hổ. Vũ kéo cô ra và quay về xe, mở cốp xe lấy ra một bao thư màu đỏ.

Vũ nói, giọng ngập ngừng.

- Cuối tuần này anh đám cưới, em nhớ tới dự nhé, bạn bè của anh cũng quen với em nhiều lắm.

Cô nhìn trần trần Vũ, rồi nhìn xuống bao thư, hộp sữa, phần gà rán, cô không thấy gì nữa cả.

Người ta nói đi cuối con đường khổ đau sẽ thấy hạnh phúc và đi đến cuối con đường hạnh phúc sẽ gặp khổ đau, hai ranh giới đó mong manh và cô đã được trải nghiệm nó chỉ trong vài phút. ■

Minh Vy

TRUYỆN NGẮN

Để bắt đầu những ngày rất khác...

Hiên vào quán Starbucks, gọi ly cappuccino, trả tiền, lấy nước, lên lầu, chọn một bàn nhìn ra ngã tư Hai Bà Trưng và Đông Du yên tĩnh. Cô nhìn đồng hồ, còn nửa tiếng nữa mới tới giờ hẹn...

Mà cũng kỳ, ai đời lại hẹn phỏng vấn vào cuối tuần và kêu chọn quán nào ở trung tâm cho tiện. Chắc anh ta bận, Hiên nhủ thầm. Thôi thì tranh thủ ngắm một Sài Gòn rất khác, lặng lẽ, từ tốn nhưng vẫn toát lên sức trẻ vốn có từ quán café rất vintage này vào một sáng, như nhiều buổi sáng khác trong hai tháng qua, kể từ ngày Hiên quyết định về lại Sài Gòn.

Chín giờ rồi mà thành phố vẫn ngái ngủ sau cơn mưa dài suốt đêm. Lâu lắm rồi, Hiên mới thấy Sài Gòn dịu dịu giao mùa với chút âm u, se lạnh và lờ mờ trong màn sương trắng xóa. Hồi nhỏ, chiều nào Hiên cũng bắt ba chở đi lòng vòng ngắm đường phố, thích nhất là dịp Noel, mặc sức nhìn người ta hồ hởi treo đèn, làm cây thông giả và gắn những bông tuyết trắng bằng bông gòn lấp lánh sau cửa kính.

Sài Gòn bây giờ không giống như sáu năm trước, ngày Hiên háo hức ra đi. Hồi đó trung tâm rất thoáng, thưa người, nhiều cây xanh và ít nhà chọc trời. Còn giờ, ra đường toàn người và người khắp nơi đổ về, chen chúc tìm cho mình một công việc kiếm sống. Cô đã đọc rất nhiều trên mạng và nghe bạn bè kể lại. Họ bảo mày phải chuẩn bị tâm lý thật kỹ chứ không xa nhà quá lâu, về đây là sốc như chơi.

Hiên chỉ cười, sốc nổi gì khi đó là quê cha đất mẹ, nơi cô có hai mươi năm đi học về ngang. Về rồi mới thấy, mọi thứ không tệ như người ta nói. Sài Gòn vẫn đẹp và nhân từ như trăm năm trước, sẵn sàng dang rộng đôi tay ấm áp, cru mang hết thảy những người cơ nhờ tứ phương.

Hiên cảm nhận được sự thay đổi từng ngày của phố xá, sự năng động của các bạn trẻ, hàng quán mọc lên như nấm. Rồi vài năm nữa, Hiên hy vọng Sài Gòn sẽ trở mình thành một metropolis (siêu đô thị) như London, Tokyo hay Los Angeles.

Dấu nơi này không có lá vàng phủ đầy lối vắng, chẳng có tuyết rơi nhuộm trắng phố phường, gió thổi từng cơn như mảnh dao bén ngọt cửa qua làn da mỏng để Hiên phải co ro trong tấm áo bông dày, nhưng đâu đó lại gợi lên trong Hiên những tháng năm tuổi trẻ của mình giữa New York xa hoa...

Năm Hiên hai mươi tuổi, đang học kinh tế năm hai, tự nhiên ngày kia sau khi coi xong *Breakfast at Tiffany's*, bộ phim nói về Holly, cô gái đến từ miền đông cỏ hoang vu Texas, với ước mơ được hòa mình vào xã hội thượng lưu New York để tỏ ra mình quý tộc.

Holly có một thú vui kỳ quặc, là cứ sáu giờ sáng lại đến ngắm những món đồ trang sức đắt tiền, sang trọng trong cửa hàng Tiffany & Co. trước khi

đi làm và nghĩ một ngày nào đó mình sẽ có nhiều tiền để mua hết đồng đồ ấy. Hiên cũng muốn được như cô ấy, thèm trải nghiệm sự xa hoa, phù phiếm, thích những cuộc vui thâu đêm suốt sáng và bữa tiệc hoang đường.

Mỗi đêm cô cùng bạn bè rong ruổi khắp đại lộ Broadway rộng như nụ cười của Julia Roberts, hay ngồi mơ mộng giữa Times Square và hy vọng sẽ có một gã tỉ phú nào đó đến làm quen rồi lấy mình làm vợ.

“Con muốn đi học ở New York”. Ba mẹ ngỡ ngàng khi nghe đứa con gái duy nhất dõng dạc nói sau bữa ăn tối. Thuyết phục thế nào cũng không được, hai ông bà đành phải gật đầu, gom góp tiền bạc để làm thủ tục cho con. Mọi thứ như giấc mơ và đời Hiên bước sang một trang khác. Cô đã đến thành phố ấy, một mình, với vali áo quần và áp ôm sự đòi hỏi cho giấc mơ Mỹ.



Vụt một cái, thời gian như gió thổi, Hiên đã có sáu năm sống ở chôn phần hoa nhất thế giới, nơi giấc ngủ là một cái gì vô cùng xa xỉ, khi hàng triệu người đổ về vui thú. Tượng Nữ thần Tự Do chưa bao giờ hết nhộn nhịp, cầu Brooklyn không bao giờ vắng khách viễn du, Chinatown lúc nào cũng đông nghẹt người.

Thiên hạ chen chúc trước những bảng hiệu chớp nhá giữa Times Square, nói cười, chụp vài tấm hình làm kỷ niệm, để bỏ lên facebook, instagram và khoe với thiên hạ rằng, tôi đã đến New York rồi đấy nhé!

Thành phố càng đẹp và lung linh hơn khi người ta thấp sáng cây thông pha lê cao vút giữa quảng trường Rockefeller, treo dải băng đỏ, cây thông xanh, chiếc tất đỏ giữa đường để những đứa trẻ thơ ngây ngược mặt chờ món quà của ông già Noel huyền thoại.

Quảng trường Thời đại lộng lẫy hơn bao giờ hết với hàng triệu ánh đèn màu chói sáng suốt đêm thâu. Du khách ôm nhau thật chặt giữa cơn gió lạnh cuối năm từ sông Hudson thổi vào rét buốt, trao nụ hôn ấm áp và chúc những điều tốt đẹp nhất sẽ đến trong đời.

Giữa dòng người hối hả, Hiên thích ngồi một mình, trong Starbucks, với ly café nóng, không phải đóng vai một cô gái quê, chờ gã tỉ phú rách việc đi ngang qua, vấp... hòn đá trước mặt, ngã nhào vào, rồi cả hai bắt đầu một chuyện tình

cinema lãng mạn. Đơn giản, Hiên muốn nhìn người ta tay trong tay hạnh phúc, và lấy đó làm niềm vui cho chính mình.

Sáu mùa đông dài đằng đẵng xứ này đã biến Hiên thành một thiếu nữ ít nói và chững chạc hơn. Suốt hai ngàn ngày miên viễn ấy, Hiên chưa dám một lần về thăm nhà, bởi phải lo đi học, đi làm, không thể mãi dựa dẫm vào ba mẹ để có tiền đóng học phí.

Cuộc sống của Hiên quanh quẩn ở trường, chỗ làm, về nhà, lúc nào buồn thì lên subway, lang thang từ Upper town, Mid town, tới Down town, qua Queens, Brooklyn, rồi ghé tới Chinatown tìm ăn một tô phở quen cho bớt nhớ.

Tình yêu, với Hiên là một món quà đầy xa xỉ. Hình ảnh gã tỉ phú điển trai nào đó bỗng chốc hóa xa xôi. Bóng dáng của Holly giờ quá đỗi nhạt nhòa và xa lạ. New York phần hoa đã không thuộc về mình...

Tám tháng sau khi ra trường, cầm cái bằng xuất sắc trong tay, Hiên đã trải qua không biết bao nhiêu cuộc phỏng vấn với hàng trăm công ty nhỏ to đủ loại. Nhưng đi đến đâu, biết cô là sinh viên quốc tế, họ đều lắc đầu từ chối.

Mỗi năm có hàng triệu sinh viên ra trường thiết tha tìm việc, họ chẳng đại gì tuyển một sinh viên quốc tế (không thuộc loại thiên tài), để tốn đồng tiền làm thủ tục bảo lãnh vô cùng phức tạp.

“Khổ quá thì về, chứ ở đó làm gì hả con. Về đây có cháo ăn cháo, có rau ăn rau, cả nhà đùm bọc nhau mà sống”. Hiên đã khóc suốt ngày hôm ấy sau những lời thì thầm của mẹ và thấy đôi mắt đượm buồn của ba trên màn hình iPhone.

Và trong một chiều cuối tháng Mười se lạnh, giữa Central Park thu vàng nhuộm lá, Hiên gạt hết luyến tiếc về giấc mơ Mỹ, book vé một chiều về Sài Gòn, không hẹn ngày trở lại.

Cầm tấm bằng kinh tế loại xuất sắc trong tay, không nghề, chẳng nghiệp và đặc biệt không có chồng con như bạn bè trang lứa, Hiên chẳng biết sẽ làm gì trên quê hương xứ sở của mình. Thiên hạ bảo cô điên, về đây chi cho cực cái thân.

Chỉ có kẻ ở trong cảnh mới hiểu được người trong cảnh. Một sáng trở trời, ba lên cơn suyễn, quần quai tìm từng hơi thở một, mẹ cuống cuồng sơ cứu trong khi cô hoảng hồn đứng trơ mắt ngó. Lúc này Hiên mới thấm thía câu “phụ mẫu tồn tử bất khả viễn du”.

Có lẽ trở về là quyết định đúng đắn nhất Hiên đã làm trong suốt hai mươi sáu năm tồn tại trên cõi đời này...

Hoàng đến, cao ráo, đẹp trai và khá trẻ so với chức vụ của mình.

- Xin lỗi vì tôi đến trễ!
- Không sao đâu anh. Tôi chờ được mà!
- Cô uống thêm nước gì không? Tôi mời!
- Một ly cappuccino và ngồi ngắm Sài Gòn buổi sáng lành lạnh như thế này là đủ rồi anh!
- View của quán này đẹp quá? Lần đầu tôi tới đây đó. Cô cứ coi đây là một cuộc chuyện trò bình thường nên đừng câu nệ hình thức. Cô muốn

TRUYỆN NGẮN

dùng tiếng Việt hay tiếng Anh?

- Tùy anh. Tôi sôi cả hai thứ tiếng!

- Vậy tiếng Anh nhé! Please tell me something about yourself?

Vẫn như bao lần phỏng vấn khác, cô kể về bản thân, gia đình, bằng cấp, những ngày một mình trên đất Mỹ... Bất chợt Hiên phát hiện một mùi hương rất quen mà này giờ vô tình không để ý. Cô nhòai người tới trước, khịt khịt mũi.

Phía đối diện, Hoàng tỏ vẻ lúng túng.

- Xin lỗi, nhưng tôi đã... tấm trước khi tới gặp cô!

Hiên cười rũ rượi. Cười lớn tới nỗi vài vị khách ít ỏi ở tầng hai đều quay sang nhìn. Có lẽ họ nghĩ mình đang ngồi chung với một con điên cũng không chừng. Mà Hiên càng cười, vẻ mặt của Hoàng càng lóng ngóng, đỏ ửng lên thấy thương lạ.

- Không... không có gì đâu. Tại mùi L'Eau d'Issey anh xài làm tôi nhớ đến một người!

- Người yêu của cô?

Hiên đưa mắt liếc bèn ngót làm Hoàng hoảng hồn, rồi rít xin lỗi không kịp thở.

- Mình quay lại chủ đề chính đi. Xin lỗi đã quá rầy anh!

- Lỗi của tôi mà. Tại sao cô lại về mà không ở "bên"?

- Trước khi trả lời câu hỏi đó, anh cho tôi biết vì sao anh không ở "bên" mà lại về?

- "Bên" nào?

- Nước Mỹ.

- Sao cô biết tôi từng ở Mỹ?

- Chất giọng đậm chất Mỹ đã bán đứng anh rồi đấy!

Và giờ tới phiên Hoàng cười. Lần đầu tiên sau mười lăm phút nói chuyện, Hiên thấy được nụ cười trong veo trên gương mặt rất đàn ông của anh.

- Ba mẹ kêu tôi về quản lý công ty. Và tôi nghĩ, mười năm phiêu bạt của mình là quá đủ. Đã đến lúc tôi phải về phụng dưỡng mẹ cha.

- Anh tự trả lời cho câu hỏi của anh rồi đó. Khác chăng là ba mẹ chẳng có gì để tôi về quản lý. Anh cũng biết, ở bên, đôi khi thêm một bữa ăn gia đình đến chết được. Tôi không muốn ngày nào đó lại gục mồm một mình trên xứ lạ, người xa.

Hoàng lơ đãng quay mặt ra đường. Tiếng còi xe tin tin âm ỉ của người phía sau báo người phía trước đèn đã chuyển sang xanh rồi, "Điên hay sao mà không chạy lại cứ đứng nhìn mãi" làm anh giật mình.

Người Sài Gòn nghĩ cũng lạ, họ có thể ngồi café hàng giờ mỗi sáng trước khi vào làm, trưa nằm ngủ thẳng cẳng tại công ty, chiều tan sở không về nhà, mà lê la Pasteur, bờ kè... hay những quán nhậu ven đường bù khú bia bọt tới say ngất ngưỡng, nhưng đôi khi chỉ vài giây đổi màu đèn họ lại không thể chờ nổi.

Khắp thành phố, đi đâu cũng nghe tiếng còi xe đình tai nhức óc, tiếng quát tháo, muốn nổi khùng. Lúc đó chỉ muốn thoát ly, lên núi vô rừng cho tịnh. Nói vậy thôi, đi xa lại nhớ những thanh

âm đời sống nơi này đến điên lên được. Nhất là ở Mỹ, hiếm khi người ta bấm còi, bởi đó gần như một tiếng chửi thề của xe sau dành cho xe trước. Mười năm dài du học, từ Houston nóng bức đến Washington D.C. lịch sử, sau này là Boston giá buốt, mỗi lần nhớ tiếng còi xe, tiếng người quay quắt, Hoàng lại vội vã book vé về hai ba tuần gặp ba mẹ, nhậu với bạn bè hoặc đôi khi lặng lẽ café một mình, cũng là quá đủ.

- Chẳng hiểu sao khi đọc resume, tôi có cảm giác đã gặp cô ở đâu rồi!

- Có thể vào một thời điểm nào đó, hai đứa mình đã cùng ở trên một đất nước, cùng một thành phố, đi cùng chuyến xe bus, hay thậm chí ở cùng một khách sạn cũng không chừng.

Hoàng cười rất to. Làm Hiên phải bật cười giòn giã.

- Hiên nói chuyện có duyên quá!

Tiếng cô đã được thay bằng Hiên rồi đấy. Và chẳng biết lúc nào, cả hai đã chuyển qua xài tiếng mẹ đẻ.

- Tôi cần một người trợ lý cho một số dự án địa ốc công ty đang đầu tư. Việc không khó, nhưng đòi hỏi sự kiên nhẫn để chịu trận trước những đòi hỏi khó khăn của người làm quản lý, thủ tục giấy tờ và khách hàng khó tính.

- Tôi chưa làm việc này bao giờ ngoài quản lý một quán ăn khi còn ở bên kia.

- Tôi nghĩ Hiên làm được!

- Anh chắc không? - Hiên nheo mắt.

- Cảm giác của tôi ít khi sai. Cứ tin đi. À, Hiên cho tôi biết động cơ quan trọng nhất để làm việc là gì?

- Lương bổng!

- Hiên có vẻ hơi táo bạo khi đặt nó lên hàng đầu?

- Bình thường mà anh. Bản thân các tỉ phú, triệu phú trên thế giới giàu đến độ không đếm nổi mình có bao nhiêu tiền trong tài khoản, nhưng vẫn hăng say làm việc để kiếm thêm. Anh cũng thế thôi, đừng nói với tôi anh làm vì đam mê nhé?

Hoàng lại quay mặt ra đường. Nhíu mày. Bề tay rôm rộp. Trong thoáng chốc anh quên Hiên mới từ Mỹ về bởi câu trả lời hơi nhạy cảm. Người Việt ít khi nói một cách... thẳng thừng về tiền bạc. Họ luôn quanh co và vòng vèo khi nhắc đến quyền lợi.

Hiên làm anh nghĩ khá nhiều tới tuổi trẻ, ước mơ và những năm tháng du học của mình. Thay vì lấy cái bằng MBA về để kế tục sự nghiệp kinh doanh, Hoàng lại giấu nhà đi học thạc sĩ địa lý và thiên văn học bởi ước mơ chiêm ngưỡng, khám phá, chinh phục những vùng đất lạ và cả bầu trời cao rộng, bí ẩn trên kia. Nhưng tất cả cũng không cưỡng lại được ý nguyện của gia đình.

Ra trường, anh xin nghỉ một năm, một mình, một balo và chiếc máy ảnh, Hoàng đã rảo khắp năm châu bốn biển, hết đồng cỏ, sa mạc, thùy dương cát trắng, tới thung lũng cao, núi sâu cho thỏa chí tang bồng. Một năm, anh đã sống đúng với

con người thật của mình, để rồi gói ghém tất cả niềm yêu thích vào ngăn kéo, tiếp nối sự nghiệp ba mẹ đã gây dựng cả đời.

Ba năm về đây, Hoàng đã phỏng vấn nhiều sinh viên mới ra trường tới người có kinh nghiệm lâu năm để tìm một trợ thủ đắc lực. Đôi khi họ đồng ý đặc tuyển bố tiền không phải là mục tiêu phấn đấu, họ làm việc tất cả vì sở thích và muốn cống hiến cho công ty.

Mĩa mai thay, không sớm thì muộn họ cũng là kẻ rũ áo bỏ đi nhanh nhất khi tìm được cơ hội mới, đầu anh đã bỏ công đào tạo và huấn luyện nhiệt tình.

- Bao giờ Hiên có thể đi làm?

- Thế Hiên được tuyển rồi à? - Cô nheo mắt và thoáng thấy nét bối rối trên khuôn mặt đẹp như tạc tượng của anh.

- Ừ. Cứ cho là vậy đi!

- Cho Hiên một tuần để thu xếp việc gia đình nhé!

- OK. Tôi nghĩ công ty sẽ trả lương không tệ. Và hy vọng Hiên sẽ không phụ lòng tin tưởng của tôi.

- Cảm ơn anh. Hiên sẽ cố hết mình...

Hoàng đứng dậy chào Hiên. Anh hơi chần chừ, nửa muốn đi, nửa muốn ở lại. Tự nhiên anh thích ngồi đây thêm chút nữa, uống cho xong ly green tea latte mát lạnh, thanh thoi ngắm phố xá ở một góc đẹp thế này và đặc biệt, có thể nhìn thẳng vào đôi mắt thông minh của Hiên mà không cần né tránh.

Cảm giác anh đã gặp Hiên đâu đó trong những ngày tháng xa nhà lại hiện lên mờ ảo, tưởng đâu sắp chạm được vào rồi, lại mất hút như đám sương mờ bâng lảng ngoài kia.

- Từ đây tới lúc Hiên đi làm, khi nào rảnh anh cứ rù café, Hiên sẽ không từ chối!

- Cảm ơn Hiên. Gặp lại sau nhé!

Hiên nhòai người ra cửa kính, nhìn dáng cao ráo của Hoàng đứng trên lề đường chờ taxi gần năm phút. Đẹp trai ghê, Hiên nhủ thầm. Mà mình cũng hơi "chững" khi trả lời một cách đốp chát với anh ta về chuyện lương bổng.

Mà biết đâu nhờ vậy mình mới được tuyển thì sao. Nếu được trả lời lại câu hỏi đó, biết đâu mình sẽ nói động cơ quan trọng nhất là được làm việc dưới quyền của một sếp đẹp trai và dễ thương như anh cũng không chừng.

Hiên đưa tay vỗ nhẹ vào má mình. Mơ với chả mộng. Cô uống ngụm café cuối cùng, lấy điện thoại nhắn vài dòng báo tin mừng cho ba mẹ.

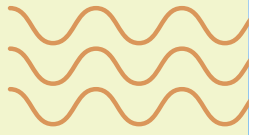
Hiên bước xuống đường, đứng ngay chỗ mấy phút trước Hoàng đợi taxi. Mùi L'Eau d'Issey diu diu vẫn thoảng thoảng đâu đây.

Mặt trời bắt đầu tỉnh ngủ, uể oải chui ra khỏi đám mây mù trôi hờ hững. Sương tan. Phố xá đông đúc hơn rồi. Hiên choàng lại khăn cổ, thông thả đi về phía nhà thờ Đức Bà. Cô muốn thì thầm vài lời với Đức Mẹ đồng trinh, để bắt đầu những ngày rất khác... ■

Diệp Thy



ASIAN CARGO LINE EXPRESS **(ACL EXPRESS)**



AIR CARGO

- **Gởi hàng về Việt Nam**
- **Gởi tiền về Việt Nam**
- **Giá đặc biệt gởi số lượng nhiều**
- **Bán vé máy bay**
- **Làm Visa, Passport**
- **Công hàm độc thân**
- **Các thủ tục pháp lý Việt Nam**

Tận Tâm - Uy Tín Phục Vụ Đồng Hương

Tel: 281-495-1873

 **11360 Bellaire Blvd, Ste 965, Houston TX 77072**

Trong khu tượng đài Việt Mỹ



thaotang@aclexpress.net